GESTRANDE BRIK
"CONSERVATIVE,"

OP VRYDAG MORGEN,
DEN 31sten DEZER,
Zal worden verkocht aan het Strand naby de "Saldanha Baai," zoodanig deel van de

LADING,
Als zal geborgen zyn van de gestrande Brik
"CONSERVATIVE."

ALSMEDE

HET WRAK,
VAN GEZEGDE BRIK,

Met dezelfs Tuig, Takel en Toebehooren, zoo als hetzelve nu liggende is op het Strand, met zoodanig deel der Lading als nog aan boord zal zyn.

BORRADAILES, THOMPSON, & PILLANS.
R. J. Jones, Afslager. Agenten.

De Lading bestaat uit een groot Assortement Katoenen en Wollen Goederen, Messenwerk, Kruidenierswaren, Hoeden, Zeep, Aardewerk, Hoedekramery en diverse andere artikelen, allen uitgezocht voor deze Markt.

In den geassigneerden Boedel van JOHN GADNEY, *van Palmiet Rivier.*

OP VRYDAG EN ZATURDAG,
Den 7 en 8 April aanstaande,
ZULLEN AL DE
LOSSE EN VASTE GOEDEREN
Tot den bovengem. Boedel behoorende, publiek worden opgeveild.

DE VASTE GOEDEREN bestaan in de volgende:—

1. De Plaats GRIETJES GAT, aan de andere zyde van de Hottentots Hollands Bergen.

De Gebouwen op dit Eigendom zyn eenigzins vervallen, maar dezelve kunnen met weinig kosten gemakkelyk en voldoende voor een huisgezin worden gemaakt.

Het land is van eene zeer goede kwaliteit, groot meer dan 70 morgen. Er bevindt zich water genoeg om een' Molen gaande te houden, en de nieuwe weg over de nieuwe Berg van Worcester en de aangrenzende deelen, en welke meer gebruikt wordt dan de weg over Fransch-hoek, loopt door dit Eigendom.

2. HET HANDELS ETABLISSEMENT,
Palmiet-rivier.

Dit Eigendom is zoo wel bekend, dat hetzelve naauwlyks eene beschryving behoeft.

Hetzelve bevat een groot en ruim Pakhuis, met Kantoor en andere vertrekken, en vele Buitengebouwen, waarin iemand, de middelen hebbende, zich begeven kan, en dadelyk bezigheden, als Koopman of Winkelier beginnen, zonder £1 voor reparatien of veranderingen uittegeven.

Op deze plaats heeft men vele jaren achter een eene winstgevende handelende bezigheid gedreven, en personen die begeerig zyn koopers te worden, kunnen zich verzekerd houden, dat de Verkooping derzelve noodig geworden is, *alleen* door de verstandelyke en ligchamelyke onbekwaamheid van den Eigenaar, om acht te geven op de bezigheid welke de ligging des Eigendoms onvermydelyk naar hetzelve brengt.

Alsmede aan de over zyde van den weg, eene aangename cottage,—eene geschikte woning voor een klein Huisgezin uitmakende.

Het daartoe behoorend Land is met groote smaak uitgelegd, en de Tuin levert overvloedig Groenten op, en de Boomgaard is vol met Vruchtboomen, van alle soorten.

3. Een stuk zeer vruchtbaar Land aan de andere zyde van de Palmiet Rivier, meer dan 44 morgen groot, en loopende langs den Oever der Rivier. Op het Eigendom staat een kapitaal Pakhuis en andere Gebouwen, geschikt voor een Handels Etablissement.

4. De fraaye plaats genaamd "Van Aries Kraal," groot 3000 morgen, zeer geschikt voor MERINO SCHAPEN, Paarden en Vee,—veel van het land is geschikt voor Koorn en Groenten.

De Gebouwen op de plaats zyn zeer goed.—Dezelve bestatten een Woonhuis, hetwelk een ruim Voorhuis heeft, met zeene verhevene en groote Kamer aan beide zyden. Twee zeugels breiden zich achter de Voorkamers uit—een waarvan drie luchtige en groote Slaapkamers bevat—de andere bevat 2 Slaapkamers, 2 Zitkamers met Dispens en Keuken, en alle noodige gemakken voor een groot Huisgezin.

De Buitengebouwen, welke, even als het Woonhuis, nieuw en sterk gebouwd zyn, bevatten een kompleete Timmermans Winkel, Knechtskamers, Stalling, enz.

Een Watermolen, door geene in dat gedeelte der Kolonie overtroffen, is onlangs op dit Eigendom opgerigt geworden met veel kosten en groote zorgvuldigheid, en dezelve kan te eniger tyd zonder kosten aan het werk gezet worden.

Op eenen kleinen afstand van het voornaamste Woonhuis staat eene nette Cottage, in alle opzigten voor eene kleine familie geschikt, met goede Tuinground daar annex, thans door eenen Metselaar bewoond.

In eene andere rigting, twee aangename Cottages door kleine Boeren bewoond.

In het geheel, kan het billyk worden gezegd, dat "Van Aries Kraal" een der wenschelykste Eigendommen in de Kolonie is voor een' man kapitaal genoeg bezittende om hare groote bekwaamheden te ontwikkelen.

5. "Brugge" aan "Van Aries Kraal" grenzende, en voorhaals het Eigendom van P. SWART, groot omtrent 1800, morgen, is goed voor MERINO SCHAPEN, Hoornvee en Paarden, enz. Op dezelve staat een Woonhuis met Stalling enz. Deze Plaats zoude een wenschelyke koop zyn, voor eenig persoon zoodanig Eidendom vereischende.

6. De Plaats "Waaigat," groot omtrent 1700 morgen, naby "Slangklip" en over zee genaakbaar, is geschikt ter vezing van 1000 stuks Hoornvee, het geheel jaar door. Ook vindt zich op het Eigendom eene fraaye Meer en overvloed van Visch.

Het Losgoed bestaat uit Wagens, Ploegen en eene verscheidenheid Bouwgereedschappen een wel uitgezochte voorraad Koopmanswaren, geschikt voor den Buiten-Handel, en Meubelen van goede en sterke kwaliteit.

Aldaar zullen mede worden verkocht, eene groote hoeveelheid SCHAPEN, Paarden en Bokken.

Te gelyker tyd zal worden verkocht dat zeer geryflyk Eigendom genaamd "Kromme Rivier" en "Jan Niemands Bosch," hetwelk zeer geschikt is voor *Merino Schapen*, Paarden, en Hoornvee.

De Gebouwen zyn goed en sterk.

Op het Eigendom bevindt zich mede een fraaije Wynhard, de Wyn waarvan, uithoofde van deszelfs superieure kwaliteit, voorheen door Lord CHARLES SOMERSET, tot eigen gebruik, gekocht werd.

En eindelyk het Huis en Erf met het land daar annex, gelegen aan den Houwhoek, het Eigendom van FREDRIK KUNN, Grofsmid. Behalve Kromme Rivier en Jan Niémands Bosch, en dei van KUNN, kunnen al de Plaatsen te eenigen tyd worden bezigtigd, en personen die begeerig zyn te koopen, worden byzonderlyk verzocht, zich door personeele inspectie van haar karakter en hare hoedanigheid te overtuigen.

Kromme Rivier en Jan Niemands Bosch en die van KUNN mogen met toestemming van de bewoners worden bezigtigd. Verdere byzonderheden kunnen worden bekomen by den heer JOSEPH BARRY, te Swellendam, de Heeren WM. ADNEY & MERRINGTON & ZOON, in de Kaapstad, en de heer THOMAS VENN, aan de Palmiet rivier.

Kaapstad, 9 Maart 1843.

B. De Verkooping zal eenen aanvang nemen met de Koopmans-waren, Meubelen en levend Vee aan de Palmiet-rivier, en worden voortgezet met de Meubelen, Landbouwgereedschappen, enz. enz. te "Van Aries Kraal, waarna het Vastgoed zal worden opgeveild.

☞ De Verkooping zal te 9 ure, A.M. beginnen op VRYDAG den 7 April 1843.

BY den Ondergeteekende is komen aanloopen, een zwartbonte Os, gemerkt met twee winkel-haken achter in het oor. De eigenaar kan dezelve terug ontvangen, mits betalende de kosten van deze advertentie.
Modderdrift, Hexrivier, Distrikt Worcester.
F. D. CONRADIE.

Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, elken Dingsdag en Vrydag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Districten verzonden.

Termen: In de stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten Districten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stoffe van de Dingsdags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Vrydags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar, of Rds. 5: 4, per kwartaal.

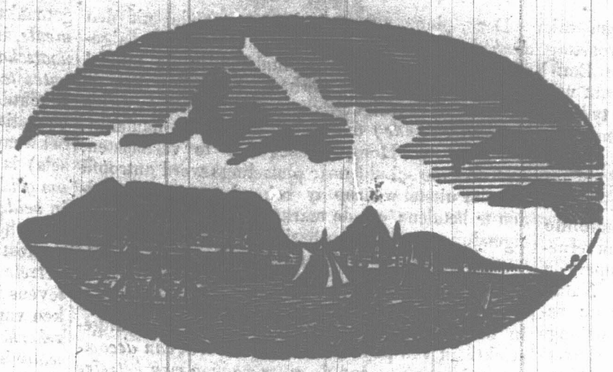

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town, every Tuesday and Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Tuesday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Friday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

De Zuid-Afrikaan.

[*Tros Tyriusque mihi nullo discrimini agetur.*—VIRGIL.]

DEEL XIII. DINGSDAG DEN 28 MAART 1843. No. 765.

ZUID-AFRIKAANSCHE BANK.

KAPITAAL, £100,000

DIRECTEUREN:

De Wel-Ed. Hr. Frederik Stephanus Watermeyer, Voorzitter
" " " *Petrus Michiel Brink.*
" " " *Johannes Tromp.*
" " " *Paul Johannes Roux, Pzoon.*
" " " *Johan Andries Heisse Wicht.*
" " " *Johan Andries Bam.*
" " " *Isaac Chase.*
" " " *John Heyning Vanrenen.*
" " " *Rynier Christiaan Hoets.*

DE Bank geeft Renten op Gelden, gedeponeerd voor bepaalde tyden, in sommen van £25, en daarboven, tegen de volgende koersen:—

Voor 12 maanden en daarboven, 4 pCt. per annum.
" 8 " en onder 12 maanden 3½ pCt. " "
" 4 " en onder 8 " 3 " " "

In gevallen van onvoorziene behoefte, kan terug betaling van deze bepaalde deposita erlangd worden, na eene voorafgegane kennisgeving van 30, 21, en 14 dagen respectivelyk, mits verbeurende de helft van de opgeloopen Renten.

☞ Aanzoeken om Discontos, worden dagelyks tusschen 9 en 11 uren ontvangen, en acht op geslagen.

Op last van de Directie.
G. RAWSTORNE, Kassier.

Meesters Bureau, Kaapstad, 21 Maart 1843.

EDICT.—De Nabestaanden en Crediteuren van JOHANNES HENDRICUS BARNARD, Sr, van het Dist George, overleden worden verzocht kennis te nemen, dat de gezegde overledene zonder Testament is overleden, en dat eene Byeenkomst van de naaste Bloedverwanten en Crediteuren van den overledenen, en nagelatene Wed. PETRONELLA SOPHIA SNYMAN, en alle anderen dien zulks moge aangaan, zal worden gehouden ten overstaan van den Resident Magistraat op deszelfs Bureau, te George, op Woensdag, den 3den Mei, ten 10 ure, en alle zoodanige Personen als voorm. worden verzocht op den tyd en plaats voorm. tegenwoordig te zyn, om dan en aldaar eenig Persoon of Personen te zien verkiezen, door zoodanigen Magistraat, ter Approbatie van den Meester van Hooge Geregtshof, als geschikt en bekwaam om door den gez. Meester te worden aangesteld tot Dative Executeur of Executeuren voor den Boedel van zoodanig overleden Persoon als voorm, en tot Dative Voogd van de minderjarige Erfgenamen van den overledenen.
CLERKE BURTON, Meester van het Hooge Geregtshof.

Meesters Bureau, Kaapstad, 21 Maart 1843.

EDICT.—De Nabestaanden en Crediteuren van NINIAN CUMMINGS, laatst van Grahamstad, overleden, worden verzocht kennis te nemen, dat de overledene zonder Testament is overleden, en dat eene Byeenkomst van de naaste Bloedverwanten en Crediteuren van de overledene en alle anderen dien zulks moge aangaan, zal worden gehouden ten overstaan van den Resident Magistraat, op deszelfs Bureau te Grahamstad, op Zaturdag, den 6den Mei, ten 10 ure precies, en alle zoodanige Personen als voorm., worden verzocht op den tyd en plaats voorm. tegenwoordig te zyn, om dan en aldaar eenig Persoon of Personen, te zien verkiezen, door zoodanigen Magistraat, ter approbatie van den Meester van het Hooge Geregtshof, als geschikt en bekwaam om door den gez Meester te worden aangesteld tot Dative Executeur of Executeuren voor den Boedel van zoodanige overledene persoon als voorm.
CLERKE BURTON, Meester van het Hooge Gereg shof.

ROGGEBAAI STRAND.

DAAR het voorgesteld is geworden zekere verbeteringen te maken langs het Roggebaai Strand, tusschen Gravestraat, en het Nieuwe Zeehoofd, door het oprigten van een Zeemuur, en het gedeelen van den woesten grond tusschen het gezegde Strand en de Waterkant, in Bouwerven; wordt hiermede kennis gegeven, met het doel om bekend te worden met het verlangen der Ingezetenen over het onderwerp, dat de Commissarissen van de Kaapstads Municipaliteit voor of op den 1 Mei aanstaande, eenig voorstel ontvangen zullen, aangaande de gezegde verbeteringen.

Op last van Commissarissen,
P. J. DENYSSEN, Sec.
Stadhuis, 18 Maart 1843.

BENOODIGD.

DRIE sterke Karpaarden, gewaarborgd gaaf, voor de einden van de Kaapstads Municipaliteit. Tenders voor de Leverantie daarvan zullen worden aangenomen door de Commissarissen, tot op DINGSDAG den 4den April.

De Paarden moeten worden geproduceerd op het Groente Plein, op den Woensdag volgende, den 5den April, tusschen 9 en 10 ure A.M.

Op last van Commissarissen,
P. J. DENYSSEN, Sec.
Stadhuis, 16 Maart 1843.

"VERANDAH COTTAGE" RONDEBOSCH.

TE HUUR, van den 1ste April aanstaande, of te KOOP.—Men vervoege zich by
J. & W. FELL.
Marktplein, tegen over het Stadhuis.

Benoodigd een' HUIS-SMID, geen dan goede werkalieden, behoeven aanzoek te doen.

1,300 *Extra vette Schapen, en*
100 *Kapaterbokken,*

ZULLEN op VRYDAG, den 31 dezer, worden verkocht, stelliglyk ter plaatse van den Heer COENRAAD BASSON, Achter de Paarl, voor rekening van den Ondergeteekende.
Paarl, den 23 Maart 1843.
J. D. CILLIERS.
DE GEBROEDERS DE VILLIERS, Vendu-Adms.

GEDROST uit de dienst van den Heer J. F. VAN REENEN, Jz., van Rapenburg. Zwartrivier, een Mosambieksche Apprentice, lang van postuur, genaamd KATAMBO; had aan een wit duffelsche baatje, een blaauw gestreepte hembd, lederen broek, en roode muts op het hoofd; is omtrent 17 of 18 jaren oud, en is gemerkt met kerven in zyn aangezigt.—Die hem ophoudt zal vervolgd en hem terug bezorgt, beloond worden.

NIEUWE GOEDEREN,
Ex "THOMAS HOULT."

DE Ondergeteekende landen nu uit bovenstaand Vaartuig, in byvoeging tot hunnen uitgebreiden Voorraad, Terpentyn, Spermaceti Olie, gekookte en raauwe Verw-olie, Verwen, Styfsel, Duim-blaauw, compositie Kaarsen, geele Zeep, Reukwaren, Eau de Cologne, dames Schoenen, Heeren gekleedde Laarsen, Lastings, Laken, Kassimier, Swansdowns, Baai, Kombaarzen, gryze en witte Punjums en Baftas, de Laine, Boek, Keemrik en geruite Muslinen, Meubel en Haircord Dimity, Kinder Hoeden, enz. en eene groote hoeveelheid andere artikelen.

HOME, EAGAR, & Co.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP HEDEN (DINGSDAG MORGEN), van Zwartsel, Vensterglas, gezamelyk met eene hoeveelheid Stukgoederen.

BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

Versche Theeën.

TE KOOP, fyne versche Knopjes, Souchong, Orange Pekoe, Hyson en Gunpowder Theeën, alsmede fyne versche Amerikaansche Meel, Spermaceti Kaarsen, Chinasche Soya, Gemberkonfyt en Chow Chow, Stulpen, zoete en gekookte Olie, klont en andere Suiker, Kaneel, Notenmuskaat, Allspice, Chinasche Matilla Hoeden, Krenten, Boter, Hammen, Liverpool en Mandjeszout, Bathbricks, Blaasbalgen, Knoes, Cavendish en Bladertabak, Sondoway, Manilla en Havannah Segaren.

In entrepot Ryst, Thee, Suiker en Knoestabak.
T. LAWTON,
No. 11, Keizersgracht, tegen over de Groote Parade.

LETTERKUNDIGE AVONDSTONDEN
VAN DEN HEER
A. N. E. CHANGUION.

HET Prospectus met bygevoegde inteekeninglyst ligt ter bezigtiging by de boekverkoopers COLLARD en VAN DER VLIET, en by den Heer LUYT, No. 136, Loopstraat.

Wie er op teekenen wil wordt verzocht het op eene der genoemde plaatsen te doen; want de lyst, tot gemak van inteekenaars rond te zenden, zou te omslagtig wezen, en boven dien met den aard der onderneming kwalyk strooken

OVERLEDEN.

OP den 24 dezer, ons geliefde zoontje JOHANNES PETRUS, in den ouderdom van 6 maanden.
Kaapstad, 27 Maart 1843.
J. W. NELSON.
M. E. NELSON,
geb. BERRANGE.

Op speciaal verzoek zullen wy indien mogelyk, de ondervolgende lyst geregeld vervolgen.

GETROUWD.

In de Nederduitsche Hervormde Kerk op Maandag, den 2den February 1843.

De Wel-Eerw. Heer James Edgar, met jonge Jufvrouw Susanna Justina Malan.

Den 20 Feb.—Thomas Johannes Franciscus Kemp, met Margaretha Gerhardina Carter.

GEDOOPT,

In de Nederduitsche Hervormde Kerk, op Zondag den 5den February 1843.

Eene Dochter van den Heer Jacobus Johannes Hoffman, met name Wilhelmina Johanna Albertina.

Eene Dochter van den Heer Johan Pieter Wasservall, met name Petronella Margaretha.

Eene dochter van den Heer Petrus Jacobus de Wet, met name Helena Maria Geertruida.

Een Zoon van den Heer Jan Eissen, met name Jan William.

Eene Dochter van den Heer Lambert Fick, met name Wilhelmina Johanna Hendrica.

Op Zondag den 12 Feb, 1843.

Eene Dochter van den Heer Thomas Joseph Beer, met name Isabella Sara Diana Jane.

Eene Dochter van den Heer Lieve William Nicolai van der Riet, met name Anna Jacoba Marthina.

Eene Dochter van den Heer Evert van der Horst, met name Geertruida Elizabeth Hermana.

Een Zoon van den Heer Michiel Hendrik Coetze, met name Johannes Wilhelm.

Een Zoon van den Heer Andries Pieter Dantu, met name Petrus Christian Johannes,

Twee Zoons van Mejuf. Regina Johanna Matheus, met name Johannes George en Wilhelm Johannes.

Een Zoon van den Heer Bernardus Fredrik Maneveld, met name Bernardus Wilhelm Fredrik.

Een Zoon van den Heer Josephus Jacobus Heyns, met name Jacobus Johannes.

Eene Dochter van den Heer Hendrik Marthinus Keyter, met name Amelia Susanna.

Op Zondag, den 19den February 1843.

Een Zoon van den Heer Paul Abraham Johan Visage, met name Paul Marthinus.

Eene Dochter van den Heer Gerhardus Priem, met name Sophia Jacoba.

Eene Dochter van Mejuf. Rosina Paulina Valentynse, met name Abigael Johanna Jacoba.

Op Zondag, den 26sten Feb. 1843.

Een Zoon van den Heer Pieter Johannes Grove, met name Pieter Johannes Joachim.

Een Zoon van den Wel-Eerw. Heer Willem Adolph Krige, met name Willem Adolph.

Een Zoon van den Heer Simon Hendrik Seeberg Hofmeester, met name Jan Hendrik.

Een Zoon van den Heer Petrus Marthinus Lotz, met name Petrus Wilhelm.

Een Zoon van den Heer Johan Christiaan Geyer, met name Ferdinand Christiaan.

Eene Dochter van den Heer Adriaan Albertus Jurgens, met name Maria Jacoba Christina.

RESIDERENDE MAGISTRAATS HOF.

(*Geregtelyk Verslag van het Z. A. Genootschap ter Bescherming der Gelicentieerde Herbergiers.*)

7DEN MAART.

DE KONINGIN versus N. LAUBSCHER (OF LOSPERT.)

(*Aangebragt door den Veldkornet van Blaauwberg.*)

1ste Getuige.—"Ik ben in dienst van den Heer P. Wahl, aan Olifantskop. Ik ken den verweerder. Ik heb hem in de maand February jongstleden in Blaauwbergsvlei gezien. Hy had zynen wagen daar uitgespand, welke geladen was met bout en verscheidene andere dingen. Daar was ook een halfaam op den wagen. Ik ging naar hem om wyn te koopen; omdat ik gehoord had dat hy gewoon was wyn te verkoopen. Ik vroeg hem of hy my eenige wilde verkoopen, en hy zeide ja. "Hoe duur?" "Sixpence de bottel." Ik ging toen naar een' anderen wagen om eene ledige kan te halen die ik hem bragt. Ik had ook sixpence van Tryntje geleend welke ik aan den verweerder gaf nadat ik den wyn gekregen had. Hy tapte den wyn uit het halfaam eerst in een' blikken beker waarmede hy vervolgens myne kan vulde.—Daarop ging ik naar Tryntjes huis om den wyn te drinken, en nadat ik klaar had, ging ik naar den verweerder andermaal om hem te betalen. Ik gaf het geld aan hemzelven. Daar was toen geen mensch by hem."

2de Getuige.—"Ik woon in Blaauwbergsvlei naby de uitspanplaats. Ik ken den verweerder. Ik heb hem daar uitgespand gezien omtrent drie weken geleden. Hy is daar acht dagen geblieven. Ik weet niet wat hy op zynen wagen had, uitgenomen een halfaam dat ik duidelyk zien kon. Ik ken den eersten getuige. Hy bragt eene bottel wyn aan myn huis om te drinken. Ik zelfs drink nooit wyn; maar ik kon zien dat het wyn was. Afrika leende van my sixpence nadat hy gedaan had met drinken. Ik weet niet wat hy met het geld gedaan heeft. Ik heb geen mensch by den wagen van den verweerder gezien buiten hemzelven. Ik heb hem wyn aan meer volk zien geven, maar of zy hem betaald hebben, weet ik niet. Toen ik dit zag was ik omtrent vier of vyf honderd treden van den wagen. *Ondervraagd door den verweerder.* De Heer Wahl is by my gekomen om te seggen dat als ik de waarheid wilde zeggen en verklaren dat de verweerder wyn verkocht had, ik eene belooning van zeven ponden zou krygen. Wat ik nu verhaald heb is de waarheid."

De verweerder had geen getuigen en zeide alleenlyk tot zyne defensie dat de Veldkornet deze klagte enkel uit nyd tegen hem gebragt had.

Vonnis £50 boete, of eene maand in de gevangenis.

DENZELFDEN DAG.

DE KONINGIN versus AREND.

N.B. De Heer Arend is een zwaarlyvig doch lustig er uitziende slamsche burger, die een bierhuis houdt. Het was hy die op Donderdag, den 29ste December laatstleden met Keetje Grosch voor den Magistraat verscheen* en die toen geabsolveerd werd alleenlyk omdat het bleek door de verklaring van den voornaamsten getuigen dat niet hyzelf, maar zyne byzit den wyn verkocht en het geld ontvangen had. Dit maal, is de Heer Arend in *flagranti delicto* gevangen.

1 Getuige. Ik ken den aangeklaagde, by woont in Rozestraat. Hy heeft eene Licentie om Bier te verkoopen en houdt een winkeltje juist tegenover zyn Bierhuis. Ik ken oook F. Cesar, hy was voormaals myn zwager. Ik ben met hem op Zondag den 5 February jongstleden naar het huis van den aangeklaagde gegaan. Ik meen het huis waar zyn winkeltje is. Hy verkoopt groente. De aangeklaagde was in den winkel toen wy daar kwamen. Ik sprak met hem over zynen nieuwen winkel. Cesar vroeg hem om een paar glazen wyn, waarop hy antwoordde,—"ja dat kan je krygen" Hy beval toen een' kleinen jongen om wyn te halen. De kleine jongen ging uit den winkel in het voorhuis om wyn, welke hy kort daarop in een paar bierglazen bragt. Cesar en ik dronken elk ons glas uit. De jongen dan bleef in den winkel met ons, en Arend ging er uit, maar kwam schielyk terug. Ik had dit maal geen verder gesprek met Arend en vertrok een oogenblik daarna. Ik heb Cesar niet zien betalen voor den wyn, en ik heb ook niet betaald. Ik ben dienzelfden avond weder met Cesar daar naar toe gegaan. Toen zag ik Arend en Phillip in den winkel. Cesar en ik gingen op een bank zitten die in den winkel was, en ik vroeg den aangeklaagde om eene bottel wyn welke hy zelf van achter de deur ging halen. Wy dronken den wyn daar. Ons werd drie glazen voorgezet, namelyk, een voor my, een voor Cesar en een voor Phillip. Het was ik die Arend betaalde. Ik gaf hem een sixpence, en ik kreeg drie pence terug.—Phillip vroeg naderhand om nog een bottel, doch de aangeklaagde zeide daar was niet meer. Wy bleven nog een beetje gekheid maken, en toen gingen wy weg.

Ondervraagd door Arend zelf.—Cesar bragt my daar, om het nieuwe winkeltje te zien. Daar was geen voorafspraak tusschen my en Cesar geweest. Op den ochtend van dienzelfden dag hadden wy vier bottels bier gehad in een huis in Walestraat. Daarna was ik naar myn huis en vervolgens naar Stober gegaan. Toen ik te huis kwam dronk ik ook een bottel wyn. Ik herinner my eene derde keer op dien dag met mynen broeder October naar Arend gegaan te zyn. Ik zag toen eenige andere personen in Arends huis, maar ik weet niet wie zy waren. Ik heninner my niet Moos daar gezien te hebben. Naderhand ging ik naar het nieuwe hoofd, en toen ik by Arend terug keerde zag ik Moos uitkomen; maar waar hy naar toe ging weet ik niet. Het is mogelyk dat de tweede maal, dat ik naar Arend ging was om pikewynegyers te eeten. Ik herinner my, dat er drie ouwe dubbeltjes voor de eyeren betaald is geworden. Toen ik voor de bottel wyn betaald heb, moeten Phillip en Cesar het gezien hebben, want zy zaten naast my.

2de Getuige:—"Ik den in dienst van den Heer Anderson, en woon aan het Groenepunt. Ik ken den eersten getuigen, hy was eens myn zwager. Ik ken ook den aangeklaagden, hy woont in Rozestraat. Ik was by hem omtrent drie Zondagen geleden. Ik kreeg daar wyn, maar heb daar niet voor betaald. Het was voor den middag. Ik ging daar weder in den avond met den eersten getuigen. Toen wy binnen kwamen vonden wy Arend en Philip in den winkel. Ik had geen wyn dat maal, maar slechts een paar pikewynegyeren voor welke ik twee onde lappen betaalde. Ik stak myn cheroute op en ging heen byna dadelyk daarna. In den ochtend was het ik die om wyn vroeg. Ik was slechts twee malen met den eersten getuigen by Arend op dien dag. *Door Arend ondervraagd.* Ik heb den eersten getuigen niet om wyn hooren vragen, en ook niet gezien dat hy kreeg. Ik weet dat er *twee vaten met asyn achter de deur staan.*"

De aangeklaagde had een enkelde getuige die, waarschynelyk uit vrees om de reputatie van zynen vriend te kwetsen, ontkende zelfs het eeten van pikewyn-eijeren. "Ik vroeg Arend *om lekkers*," zeide hy, "maar hy gaf my geen."

Aan de reeks van strikvragen door Arend aan de twee eerste getuigen gedaan was het duidelyk te zien dat een onzer gewaande Regtsgeleerden van het Magistraats Hof hem kort te voren onderhanden had gehad; want hy wilde onder andere dingen den Regter doen gelooven dat de eerste getuige door zynen heer, (welke hy zeide tot het *koppietee* te behooren,) gedwongen geweest was om de bovenstaande verklaring tegen hem te geven, en om met eede te bekrachtigen hetgeen by wist valsch te zyn; zoodat de Magistraat verpligt was dezen getuigen weder te doen voorkomen die dan, door de stellige wyze op welke hy zyne vorige depositie bevestigde, het Hof overtuigde dat hy de zuivere waarheid had gesproken.

Vonnis, £50 boete, of eene maand in de Tronk.

Een Waar verslag,
C. BONIFACE,
Secretaris van het Z. A. Genootschap,
tér Bescherming van Gelicentieerde Herbergieren.

* Zie de *Zuid-Afrikaan* van den 10den January.

DE AANGELEGENHEDEN VAN CHINA.

De jongste tyding uit Canton, is in haren aart zoo ingewikkeld, dat het meer dan gewone opmerking vereischt, om instaat te zyn met eenigen zweem van juistheid te verklaren, wat de wezenlyke uitslag zyn zal. Op een oogenblik dat door de bekrachtiging van een traktaat, hetwelk overwinding ons instaat stelde voorteschryven, er billyke reden scheen om te gelooven dat de Chineesen zich een juist denkbeeld hadden gevormd van de magt en hulpbronnen van Groot Brittanje, en dat het volk de kastyding niet spoedig zou vergeten door hetzelve genoten; toen wy uitzagen naar den spoedigen aftogt der expeditie, en de herstelling van vrede op voorwaarden, welke onze toekomstige omgang met dat land op eenen billyken grondslag konden vestigen, zyn wy verrast geworden door den woesten moord van het scheepsvolk van twee ongelukkige vaartuigen, en het eensklaps uitbreken van haat en vyandelykheid te Canton.—Van het eerste dezer—zynde van een' geheel staatkundigen aard, heeft de Afgezant dadelyk een juist inzigt genomen; voornemens zynde, voor zoo verre als wy volgens bekomen narigt kunnen oordeelen, de kans te baat nemen welke welslagen ter zyner beschikking heeft gesteld. In zyne bemoeijenis met het tweede, is hy klaarblykelyk omzigtiger; en het doel onzer tegenwoordige aanmerkingen is, om aantetoonen hoe ver den weg door hem ingeslagen of in zichzelven te regtvaardigen is of geschikt om den indruk door onze wapenen teweeg gebragt, te bekrachtigen. In de briefwisseling tusschen Sir Henry Pottinger en de Engelsche kooplieden te Canton, zullen onze lezers bemerkt hebben dat de gansche blaam des opstands, door den Afgezant toegeschreven wordt aan het buitensporig gedrag der Lascars van zeeschip en de onachtzaamheid der kooplieden zelven, door niet te berusten in zyne eerste aankondiging, by den aanvang, en aan hun verzuim om den invloed aantewenden welke zy vermeenden te bezitten ter demping der opgewektheid van de bevolking der stad.

In de tweede plaats beschuldigt Sir Henry Pottinger hen onbewimpeld, van onverschilligheid omtrent alles, behalve hunne eigene, onmiddelyke belangen, en meer te hebben bygedragen tot, dan behulpzaam te zyn geweest in het dempen of lenigen der bestaande gisting. Hierop geven de kooplieden een gepast antwoord; en, naar ons nedrig inzien, wederleggen zy de aantyging buiten tegenspraak, inderhaad toonende, dat zy, in alle dingen, gebonden waren door de besluiten van den Minister zelven, met uitzondering misschien van het gevaar dat zy genegen waren te loopen, door zich op hunne eigene verantwoordelykheid, naar Canton te begeven, toen de order van den 1ste November uitgevaardigd werd ter hernieuwing van den handel aldaar. Sir Henry zegt, dat er tot eene weergalooze uitgestrektheid bescherming is verleend. De kooplieden vragen *waar*, bewerende, dat het tegenwoordige het eerste en eenige adres is, door hen ingediend, narigt verlangende of bescherming vragende."

Wy behoeven den inhoud dezer briefwisseling niet verder doorteloopen om te zeggen, dat er aan den eenen kant, onnoodig te veel exceptie gemaakt wordt en aan den anderen eene bedaarde, waardige wederlegging eener aantyging door gene omstandigheden gerug-gesteund, en, naar ons inzien, ontworpen in eenig onbedachtzaam oogenblik van verbittering, veroorzaakt door den keer welke de zaken namen, zonder behoorlyk te overwegen, in hoeverre dezelve strookt met de wezenlyke waarheid. Er is naar ons inzien een onbeleefde toon in de stelling en inhoud van Sir Henry's brief, welke veel nadeel doen kon aan het crediet, in alien geval, aan de populariteit door hem verworven, en de verwachting van zynen toekomenden yver voor stipte handels aangelegenheden.

Sir Henry schryft als of hy reden van klagen had, en laat zyne beschuldiging volgen door iets dat veel naar eene bedreiging gelykt—ten effecte dat de handel-dryvende Heeren, een ongehoorzaam en eigendunkelyk soort van volk zynde, hy hun wangedrag aan hooger gezag zoude bekend maken.—Doe dit maar roepen de Kooplieden; en opdat onze doorluchtige Vorstin beschuldiging en verdediging te gelyk moge hebben, zend ons antwoord nevens uwe Depeche. Aldus stonden de zaken toen de stoomboot China verliet. Hoe dezelve eindigen zullen, zal te bezien staan. Zy die in gezag zyn, ondersteunen gewoonlyk hunne eigene Agenten, en daarom kan Sir Henry's veroordeeling, officieel bekrachtigd worden; maar wy houden ons overtuigd, dat het publiek met leedwezen bemerkt, dat iemand die algemeene achting verworven had, zichzelven zoo berooft van de goedkeuring, door zyne vorige daden verworven. In een oogpunt echter, vereenigen wy ons volkomen met Zyne Excellentie. Hy beweert dat men de Lascars gedoogd heeft, zich in groote getallen naar Canton te begeven, onbedwongen door de tegenwoordigheid van eenig hoofd, en dat dit eene zeer groote fout was. Zonder twyfel was het dit, daar de geringste herinnering aan den toestand der zamenleving, by het einde eens oorlogs, gedurende welke de stad zwaar getysteld is, leeren zou, hoe natuurlyk het was, dat er eenige gramstorige gevoelens zouden blyven bestaan, welke door het minste vonkje, in ligtelaaije vlam konden uitbarsten.—Beweren de kooplieden dat zy hieraan geen kennis droegen? Integendeel erkennen zy het. Hoe komt het dan, dat zy de kapiteins van schepen niet ten sterkste verboden hebben, hun scheepsvolk, behalve in kleine partyen, te landen, en onder zoodanigs voorzorgen, als ten minste zoude toonen dat zy zich beyverd hadden, om alle redenen tot opstand, uit den weg te ruimen. Willen zy beweren dat zy geen gezag over de kapiteins hadden? En, indien zoo—wie zal het gelooven? Voor het grootste gedeelte zyn alle kapiteins van koopvaardy-schepen, afhankelyk van de eigenaren, en hebben last aan de begeerten der correspondeerende huizen te gehoorzamen. Een woord dus, ernstig uitgedrukt, zoude genoeg geweest zyn om aandacht te verwerven; en indien de Chineesen zich *dan* vergeten hadden, zouden zy ontbloot geweest zyn van eenige schaduw van verschooning voor hunne stoutheid en losbandigheid.

Wy koesteren grooten twyfel nopens den invloed van het hof over de meer afgelegene provincien van het ryk. De ingezetenen ten allen tyde hovaardig—spreken luid en pogchen. Indien hetgeen zy uiten opgenomen moet worden in verband met ondervinding, aangaande deze omstandigheid, worden wy berigt dat zy pogchen over de magt om te doen, en den *wil* om die magt in werking te brengen, geheel onafhankelyk van een gezag, hetwelk zy beschouwen als slechts den naam te hebben van hoogst gezag. Onze brieven van Chusan, vertoonen inderdaad eenen verschillenden toestand van zaken, in die nabuurschap. "Geen Chinees durft één el van hun laken koopen" (de Amerikanen te Ningpo)—dit toont ten vollen de magt aan welke het Chineesch Gouvernement over het volk heeft, en dat dezelve niet verminderd is door hunne jongste nederlaag." De reden welke voorgewend wordt tot het afdwingen van deze onbepaalde onderwerping aan het Keizerlyk besluit, is, dat het Gouvernement niet verlangt dat "eenig handel zal worden gedreven, tot op zoodanigen tyd als de thans tusschen hen en de Engelschen hangende onderhandelingen geratificeerd zullen zyn, en een billyk tarief op- of daargesteld zal zyn." Hier is stof tot veel nadenken, maar voor dat wy eenige aanmerkingen maken, zy het ons vergund in het voorbygaan te zeggen, dat de provincien die zich meer in de nabyheid van den zetel des Gouvernements bevinden, naar alle waarschynlykheid onderwerpyker zyn dan de meer afgelegene.

Volgens de declaratien, waarop juist gezinspeeld is, geeft de Keizer uitdrukkelyk zynen "wensch," te kennen, "dat een billyk tarief worde op- en vastgesteld." Indien dit hartelyk gemeend worde, dan is het beslissend aangaande de kwestie omtrent de geneigdheid des Keizers. Maar wat zal de Keizer doen, indien hy zyne beloften gestand houden wil, wanneer hy ziet dat zyne wederspannige onderdanen zyne verpligtingen niet te do

AGENTEN

VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRICTEN.

Beaufort	De Hr. A. P. Meiring,
Clanwilliam	„ — S. J. du Toit,
Caledon	„ — A. P. Keyter.
Colesberg	„ — James Walker,
George	„ — D. Coolhaas,
Graaff-Reinet	„ — B. Fincham.
Paarl	„ — J. D. Haupt,
Swellendam	„ — John Barry,
Stellenbosch	„ — P. Korsten,
Malmesbury	„ — J. D. A. Freislich,
Somerset	„ — C. Moller,
Tulbagh	„ — H. F. de Lange Vos,
Tygerberg	„ — F. Uys,
Uitenhage	„ — J. Brehm,
Worcester	„ — J. Meiring.

31 Nieuwe Maan ..... 1u. 3m. 's Morgens.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 28 MAART 1843.

MET groot genoegen ontwaren wy uit de Nieuw Zuid Wales bladen, dat de markt-pryzen der Kaapsche Wynen, thans aanmoedigender vooruitzigten aanbieden, dan wy eenige maanden geleden hadden. Wy vinden de prys te Launceston, in November jl. bekend gesteld, zoo hoog als van £15 tot £17.

Tevens vernemen wy met leedwezen dat de tegenwoordige wynoogst, aanmerkelyk te kort geschoten is, gedeeltelyk veroorzaakt door de Sprinkhanen, en gedeeltelyk ontstaande, gelyk men ons berigt heeft, uit de gestrenge koude van den jongsten winter.

Beide omstandigheden zullen echter strekken, zoo als wy hopen, om onzen wynhandel te gemoet te komen. De Wynboer, eene mindere hoeveelheid te prepareren hebbende, zal meer tyd en arbeid en meer zorg en aandacht daaraan kunnen besteden dan anders; de gepastheid om hetwelk te doen, wy vertrouwen, hy als onvermydelyk en hoogst noodzakelyk zal beschouwen.

Wy hebben van het Landbouwkundig Genootschap ter publicatie ontvangen, eene mededeeling aan hetzelve gedaan door den Heer S. V. VAN REENEN van Hoog-Constantia, eenige nuttige aanmerkingen bevattende omtrent eene verbeterde en minder kostbare wyze, ter voortkweking van den wynstok en het maken van wyn—met de publicatie waarvan, wy in de aanstaande week, een' aanvang maken zullen.

Elk voorstel gedaan, behoorde op eene ernstige wyze te worden geproefd, en den uitslag ter publicatie medegedeeld, met inzigt, om elkander voortelichten. De publicatie der mededeelingen, gedaan door de partyen, die voorleden jaar hebben gewedyverd voor den Wyn-prysbeker, hebben reeds eene goede uitwerking gehad. Het heeft eene discussie onder de Wynboeren te weeg gebragt, en tot die overweging aanleiding gegeven, welke de heilzaamste gevolgen met zich voeren zal.

De volgende wedyvering voor den Wynbeker, zal, vertrouwen wy, bewyzen, dat de Wynbouwers vast besloten hebben eenparig te werk te gaan met hunne vrienden in derzelver pogingen, om ons wyn-produkt te doen ryzen. Zy hebben thans overvloedig tyd, om de noodige preparatie te maken, zoodat, instede van 4 of 5 proefjes, er zoo vele mogen zyn, dat het de Beoordeelaars, tot dat einde te worden aangesteld spyten zul de moeijelyke taak op zich te hebben genomen, om *alle te proeven.*

De Wynbeker is reeds uit Engeland ontboden, meer dan zes maanden geleden, maar is nog niet aangekomen. Indien ontvangen, zal dezelve aan den Heer N. G. Vos, van Bottelary, worden ter hand gesteld.

Onze lezers zullen in eene andere kolom de aanspraak vinden van den *Hoofd-Justicier* WILLIS, in October ll. te Port Philip, Nieuw Zuid Wales, gehouden, by de opening der Crimineele Zitting. Wy bevelen hare lezing sterk aan, zoowel uithoofde van de gezonde manier van redenering, als om de heilzame aanmerkingen en voorstellen welke dezelve behelst, ten aanzien van finantieele maatregelen in het algemeen en "bank-houden" in het byzonder.

Wy hadden van tyd tot gelegenheid uit de Nieuw Zuid Wales bladen, aanmerkingen overtenemen omtrent het buitengewone gedrag en de handelingen diens Regters, in vele gevallen, waarin de drukpers of individuen betrokken waren. De bedoelde aanspraak,—en eene andere, mede gedaan by de opening eener crimineele zitting, bewyzen dat hy een kundig man is, en het is daarom te bejammeren, dat hy,—op de regtbank zittende—het publiek reden zoude geven om over zyne handelingen ontevreden te zyn.

Het blykt uit de jongste dagbladen uit dat oord dat de Regters te Sydney, aan den Secretaris van Staat geschreven hebben, dat algemeene ontevredenheid en gebrek aan vertrouwen te Port Philip heerschten, in de uitoefening des regts,—en dat de vrienden des Regters een publieke byeenkomst hadden belegd, om dat te ontkennen.

Op eene gezamenlyke byeenkomst van Commissarissen en Wykmeesters, gehouden op gisteren, word besloten, eene Municipale Verponding van *een halve penny* in het pond te heffen; *een farthing* waarvan te worden geheven op vastgoed, en *een farthing* als eene algemeene water-belasting.

DE EMIGRANTEN TE NATAL.

Wy publiceeren de volgende Gouvernements Advertentie, bevattende eene officieele aankondiging van het Gouvernement in Holland, nopens deszelfs gevoelens en inzigten betrekkelyk de aangelegenheden te Natal, hetgeen aantoonen zal, dat de Supercargo van het Hollandsch vaartuig *Brazilia* niet geregtigd was om aan de Emigranten eenige hulp te belooven van den kant van den Koning van Holland, en te gelyker tyd de oogen onzer ongelukkige landgenooten openen:—

GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE.

MET betrekking tot de Advertentie van den 21 December ll., bekend makende de ontkentenis door het Nederlandsch Gouvernement, van de handelingen van den Schipper en den Supercargo van de *Brazilia* te Port Natal, verlangt Zyne Excellentie den Gouverneur nu bekend te maken, dat by eene Depeche, onlangs ontvangen van den Secretaris van Staat, couverterende Copy van eenen Brief van Baron KATTENDYK aan Sir EDWARD DESBROWE, gedateerd den 4 November 1842, Zyne Excellentie heeft vernomen, dat de ontrouwe communicatien en aanbiedingen aan het gem. Gouvernement gedaan door de Emigrant Boeren in de maand April laatstleden zyn afgewezen met al die verontwaardiging welke men kon verwachten van eene Mogendheid in naauwe alliantie en vriendschap met Hare Brittannische Majesteit, en dat de Koning van Holland en zyne Ministers alle mogelyke stappen hebben genomen om hunne geheele afkeuring van het onregtmatig gebruik maken van hunne namen door de twee bovengemelde Individuen te kennen te geven, en hun genoegen te verklaren over den spoed waarmede de oproerige beweging te Port Natal ten onder is gebragt.

Koloniaal Bureau, Kaapstad, 21 Maart 1843.

Op last van Z. E. den Gouverneur,

(Get.) J. MOORE CRAIG,

Fungeerende Gouvernements Secretaris.

Port Philip.

AANSPRAAK VAN DEN HEER REGTER WILLIS, BY HET OPENEN DER CRIMINEELE ZITTINGEN IN OCTOBER.

MYNE HEEREN!—Armoede, tenzy door godsdienstige leiding bestuurd, leidt maar al te dikwyls tot misdaad; dezelve baart ledigheid, en hy die noch huis, noch land, noch eenige nuttige bezigheid heeft, moet onderhouden worden door dievery, bedelary, of derzelver vruchten. Van hier ontspruiten de meeste misdaden tegen de wetten in onderscheidene trappen. In het eerst nietsbeduidend, maar allengskens toenemende uit kwade gewoonte, en eindigende in roof en in moord. Er is iets in het leven van eenen roover of zwerver, hetwelk zoo ver is van onaangenaam te zyn, dat het de beperking der wet vereischt, om te beletten dat de menschen tot zoodanige gewoonten vervallen.—Het afwisselend gety van vrees en hoop—de vlugt en vervolging—het gevaar en de ontkoming—de afwisselende uithongering en het feest van den dief, en van den wilden, maken, na verloop van tyd, alle soorten van langzame, aanhoudende, toenemende, onafgebrokene bezigheid, en het vooruitzigt van eene kortstondige rust aan het einde van langdurenden arbeid, in den hoogsten graad ontmoedigend, vervelend en onsmakelyk.

Dit, myne Heeren, weet gy zeer wel uit uwe ondervinding met betrekking tot struikroovers en naturellen. De euvels welke ontstaan uit eene ledige, zwervende, en nogthans rustelooze levenswyze, maar al te dikwyls geleid wordende door de lagere klassen der zamenleving, hebben in Engeland die strenge strafbepalingen tot het tegengaan van landloopery en wezen geroepen. Ik behoef de onderscheidene wreede bepalingen niet optesommen te vinden in de Statuten 22 Henry VII c. 12, van den 1ste Edward VI c. 3, of de Acten van Elizabeth, of meer te doen dan te melden, dat volgens Statuut 12 en 13, Charles II., onverbeterbare vagebonden onderhevig waren aan transportatie, en ik vrees dat zeer vele *onverbeterbaren*, burgers zyn geworden van de Australische kolonien.—"*Coelum, non mutant, animum, qui trans mare currunt.*"

Onder de Acte van wylen Zyne Majesteit, tot het afschaffen van neger slavery (een maatregel welke den naam van Stanley doorluchtig maken zal tot dat er geen tyd meer wezen zal,) werden alle noodige stappen genomen tot het tegengaan van landloopery.—Dus, myne Heeren, zult gy het belang inzien, hetwelk elders gehecht is geworden aan *vastgestelde en duurzame gewoonten van nyverheid* in de arbeidende bevolking. Het is aan het gebrek dezer gewoonten, en de bykans algemeene afwezigheid van dat Godsdienstig onderwys hetwelk berekend is om dezelve aantekweken, waaraan het hoofdzakelyk deel der misdaden, waardoor de aandacht van dit Hof wordt bezig gehouden, kan worden toegeschreven. De verpligting van meester en dienstbode is wederkeerig—de eerste verschaft vergoeding en bescherming—de laatste betoont gehoorzaamheid en werkt: indien dit aan deze of geene zyde wordt onthouden, kan de betrekking ophouden; en dezelve moet ophouden wanneer de meester niet langer de geldelyke middelen bezit om zyne verbintenis te vervullen.

Ik weet zeer wel, myne heeren, dat er op dit oogenblik een voorbeeldeloos *gebrek aan geld* bestaat, dat allen veel tydelyk ongeryf lyden, en dat bykans ieder persoon die my hoort, in zyn eigen persoon in eene groote—en in zyne onmiddelyke betrekkingen in eene nog grootere—mate lydt,—en het grootste van allen met *betrekking tot die personen, die, wat onderhoud betreft, van hem afhangen.* Een staat van zaken die niemand zich verbeelden kan zonder het innigst medelyden te gevoelen—medelyden met de hoofden—en zelfs nog grooter medelyden met hunne onderhoorigen, en niet hetgeen het gevolg zyn kan van hun gebrek aan dienst, en hunne verspreiding onder eene verstrooide en behoeftige zamenleving. Niet zeer lang geleden werd my door den voorman der gezworenen van dit hof berigt, dat er niet minder dan 200 bandiedieten in dit distrikt op vrye voeten waren—zynde geassigneerde dienstboden, die uit de middel distrikten naar deze vrye volkplanting zyn gebragt geworden,—wier meesters niet instaat waren hen van het noodige te voorzien. Indien er twee honderd, of zelfs een honderd bandieten in dezen toestand verkeeren, hoe vele emigranten arbeiders zullen er dan niet zyn? De gevolgen, myne heeren, van landloopery en wanhopigheid moeten de onzekerheid van leven en eigendom zyn,—moeten, in een woord, overstrooming van misdaad zyn.

Deze, dan, zyn euvels, ontstaande uit den *druk der tyden*—euvels ontstaande uit die algemeene ruine welke, myns dunkens, in de middel distrikten kunnen zyn verhaast geworden door de ontydige uitvaardiging van een reglement (*waarin ik niet toestemde*) om de snelheid der handelingen van het Hooge Genegtshof te verhaasten, waardoor de schuldenaar plotselings werd ontroofd van dat uitstel waarop hy rekende om zyne schulden te betalen; en de markt werd overstelpt met eigendom welke voorbarigly aangeboden, en onvoordeeligly werd van de hand gezet, op baljuws-verkoopingen.

Ik schryf echter de heerschende verlegenheid in deze Provincie toe aan de overgroote uitgestrektheid van papieren crediet—*vooral van accommodatie papier*—aan de *wyze waarop men hetzelve disconteerde*—aan den algemeenen omloop van banknoten, in plaats van echte klinkende munt—aan het gebrek aan ondersteuning van de banken toen geld schaars werd, (want een bankier, zegt men, "behoorde voorzigtig te zyn in het doen van voorschotten aan zyne klanten wanneer *geld overvloedig is*, en liberaal wanneer geld *schaars* is; daar, tenzy hy eerstgemelde is, hy laatstgemelde niet zyn kan; indien hy zyne fondsen uitput, door onvoorzigtige voorschotten, wanneer geld *overvloedig* is, zal hy in tyden van druk ontwaren, dat zoo verre van instaat te zyn, zynen klanten te helpen, zyne eigene behoeften hem verpligten zullen hen tot betaling aantezetten; en van hier, mogelyk, zal hy het middel zyn om eenige waardige lieden tot den val te brengen, die hy onder andere omstandigheden zonde hebben willen staande houden,) aan speculatien in slecht bestuurde, en mogelyk niet strikt wettige maatschappyen—aan land-beunhazery of dobbelspel—aan vergrootte handel—aan *huisselyke verkwisting*—aan personeele onachtzaamheid op bezigheid en boekhouden, en aan private aangelegenheden—aan roekelooze gewetenloosheid in het *aangaan van schulden*, en onachtzame nalatigheid op *derzelver betaling*; en eindelyk, doch niet het minste, aan de, volgens myn oordeel verderflyke gewoonte, dat Gouvernements ambtenaren, zelfs die in hooge verantwoordelyke posten geplaatst zyn, die ik noemen kan, hetzy openbaar of *bedektelyk*, in landeryen, plaatsen, statien, schapen, vee, paarden, aandeelen in maatschappyen of koopwaren speculeren of deel nemen, hetzy voor *zichzelven* of voor *hunne bloedverwanten* of *vrienden*, of voor allen; eene gewoonte, welke myns inziens de strekking heeft om de aandacht van eenen publieken ambtenaar van zynen publieken pligt aftetrekken, om zoodanigen ambtenaar in de achting des publieks te doen dalen, om zyne crediteuren, of die over zyne handelingen klagen, te beletten met diezelfde vryheid ten minste te werk te gaan, als zy met betrekking tot anderen zouden hebben gedaan; en wanneer zyne speculatien mislukken, dompelt hy zichzelven niet alleen, maar ook dat Gouvernement hetwelk hy dient (en alleen behoorde gediend te hebben) in moeijelykheden en schande. Deze, zeg ik, schynen my toe eenige der oorzaken te zyn waaruit de verlegenheid is ontstaan, welke, indien niet spoedig tegengegaan, de bestaande wederkeerige verpligtingen van meesters omtrent hunne dienstboden dreigt van een te ryten, en landloopery en misdaad in dit eenmaal gelukkig land aantekweken.

Nogthans, myne heeren, hoewel deze wolken maar al te duidelyk het luchtgewelf uwer Provincie verduisteren, vrees ik dat er onder u een te algemeen beklagenswaardig ongeduld heerscht onder de tegenwoordige omstandigheden, in plaats van een vast vertrouwen op de Voorzienigheid, en eenen verheven en moedigen geest, die gelaten is onder bestaande moeijelykheden die niet kunnen worden afgeweerd. Ik geloof, dat men eer ziet op gedeeltelyke hulp, dan op die herleving van betere tyden, welke duurzaam verbonden zyn kunnen met het publiek welzyn. Om in zulk eene schroomhartigheid of ingebeelden kans te volharden, kan slechts aanleiding geven tot onherstelbaren ondergang.

Myne heeren,—hoewel gy van rondom met moeijelykheden omgeven zyt, *weest niet versaagd;* hoewel bevreesd, *wanhoopt niet.* Andere volkplantingen zyn zonder eenigen zekeren loop van verhooging of daling geweest; ook gy kunt hopen, dat de fortuin u weder gunstig moge zyn, en dat het publiek gemoed, hoewel thans bedrukt, eene keering nemen zal—eene keering van laauwheid tot ingespannenheid—eene keering van wanhoop tot hoop. Indien gewone middelen mislukken, zullen andere te voorschyn komen. Terwyl de harten der kolonisten onverdeeld zyn, zullen zy niet in gebreke blyven nieuwe hulpbronnen te ontwikkelen tot toekomstige uitzigten.—Het hart van den eerlyken kolonist is eene eeuwigdurende bron van inspanning; hoewel de pols voor een oogenblik schynt te verflaauwen, zy zal niet geheel en al ophouden; zy zal al toenemende, met kracht herleven. De zaak (in een woord) van Australia Felix kan nimmer als onherstelbaar worden beschouwd. Maar het voedzaam bloed hetwelk door deszelfs slagaderen vloeit, en alleen aan het ligchaam onderstand en ingespannenheid verschaffen kan, is arbeid;—indien die verloren gaat—indien de arbeiders afgescheiden raken van hunne huurheeren, en gedoogd worden vagebonden en roovers te worden; dan, inderdaad, zal alle hoop op toekomstigen voorspoed hopeloos zyn. Het is de taak der wetgeving zoodanige maatregelen te nemen als strekken kunnen om deze euvels in de toekomst voortekomen, en voor het tegenwoordige te lenigen—euvels welke ontstaan uit den tegenwoordigen *druk des handels.* Ik zeg *druk des handels,* want men kan, myns dunkens, in gene grootere en verderflyker misvatting vervallen dan dat de takken des landsbouws en der grazing niet kunnen worden gedreven op eenige andere dan de gewone grondstellingen des handels, nam: dat het den voortkweeker veroorloofd zy, ja, dat het zelfs van hem verwacht wordt, naar allen mogelyken winst uittezien welke hy, zonder bedrog of geweld, maken kan;—zich overvloed of schaarschheid best ten nutte te maken; zyne benoodigdheden naar welgevallen te voorschyn te brengen of achteruit te houden; en aan niemand verantwoording te doen van zynen voorraad of winst. In deze opzigten staan de volkplanteling en koopman gelyk.—Ik heb gezegd dat de bykans algemeene circulatie van banknoten (dat is de banknoten als thans uitgereikt) instede van een gezonde klinkende munt, my voorkwam als een der oorzaken van den tegenwoordigen druk; maar indien de circulatie van papieren geld door het Gouvernement gemonopoliseerd wordt en het circuleerend medium gemaakt werd *alleen van de zyde des Gouvernements*, instede dat het *private individuen* en *Genootschappen* veroorloofd zy *papieren geld of banknoten te maken*, zoude het kwaad, myns dunkens, krachtdadig worden hetsteld. "Het argument voor die *monopolie door den Staat,*" (zegt en zeer bekwaam schryver over het Engelsch bankiers stelsels) is even gegrond als die van de *monopolie om geld te maken uit de kostbare metalen* en is in *beide gevallen* boven ALLEN TWYFEL verheven.—In het in omloop brengen van geld, geslagen uit de kostbare metalen, wordt *de volle waarde van hetzelve ontvangen by de Munt*, welke waarde tevens in hetzelve *opgesloten blyft.* In het uitreiken van papieren geld door den staat, zoude *ruime zekerheid worden genomen voor de bekend gestelde waarde van hetzelve, zynde de staat verantwoordelyk voor die bekend gestelde waarde;* maar terwyl papieren geld geene *innerlyke waarde* heeft, daarin van *klinkende* munt verschillende, en den staat weinig of niets kost, kan de staat het bybrengen hetzelve uittereiken of te leenen, op *behoorlyke* en *ruime* zekerheid, aan diegenen die met hetzelve als bankiers handelen willen, tegen een' gematigden koers van renten of disconto, welke misschien niet behoort te boven te gaan de helft van den marktkoers van renten, de andere helft latende als des bankiers vergoeding voor de resiko en moeite, door met hetzelve te handelen en het te leenen.

"De billykheid van zulk eene schikking zal opvallend zyn uit de omstandigheid dat dit *papieren geld den staat weinig of niets kost*, en dat dezelve *daarvoor voldoende zekerheid bezit*, om dus beveiligd te wezen tegen alle gevaar, hetwelk geheel en al op den geld-handelaar of bankier vallen konde. *Het in omloop zynde papieren geld des lands zoude dus op de gezondste basis gevestigd worden.* Het zoude vertegenwoordigd worden door een genoegzaam bedragen van eigendom door den staat bewaard wordende, hetwelk eene genoegzame waarborg zoude zyn voor de verantwoordelykheid van de geld-handelaars of bankiers, en mede (hetgeen van even veel belang is) waakzaamheid en voorzigtigheid aan hunnen kant verzekeren tegen de aanmoediging van *ingebeelde en onwettige speculatien.*" "Een der grootste hinderpalen tegen den toenemenden bloei" (zegt deze schryver) "*van nationale nyverheid, is het gemak door papieren geld daargesteld, hetwelk door private personen en maatschappyen wordt gemaakt; het heeft meer dan iets anders bygedragen om die onverwachtte veranderingen van ryzing en daling in den handel en de koopvaart des lands te weeg te brengen, welke zoo nadeelig voor deszelfs algemeen belang zyn geweest.*"

"Onder zulk een geldelyk stelsel als hier gesuggereerd, heeft men niet noodig zich zich te verwyzen naar buitenlandsche beursen, als het grondbeginsel waardoor de uitbreiding of beperking van het circulerend middel behoorde te worden geregeld—een grondbeginsel hetwelk bewezen is belachelyk te zyn; het gezonde grondbeginsel is, om hetzelve van de wettige verkrygingen der nyverheid te doen afhangen; en wakkere en bekwame bankiers, die voldoende zekerheid voor hunne papieren circulatie hebben gegeven, zullen de geschikste personen zyn om te ontdekken of zoodanige verkrygingen wettig zyn of niet."

Met dit alles stem ik volkomen in; en ik geloof stellig, dat de invoering van zulk een stelsel in Australia, *de ware belangen* dezer kolonien grootelyks bevorderen zoude. Of eenige verandering in ons geldelyk stelsel, met betrekking tot den koers van renten, al dan niet strekken zoude om den tegenwoordigen druk te gemoet te komen, en heilzaam te zyn voor het toekomende, zal ik niet op my nemen te zeggen; maar ik weet, dat het door den voornaamsten staatsman zyner eeuw gezegd werd, dat "men over de waarde van geld gelyk over alle andere dingen oordeelen moest, overeenkomstig deszelfs marktprys. Om die markt, of eenige markt, optedryven, is van alle dingen het gevaarlykst. Om een weinig tydelyk voordeel kan de bron van alle publiek crediet voor altoos worden uitgeput. De gegoede lieden hebben het regt om in de belegging van hun eigendom op voordeel te zien. In het voorschieten van hun geld, wagen zy de kans; en de kans is vervat in den prys."

En wederom zegt hy, "Er moet eenige andere aandrift zyn behalve publieke geestdrift, om privaat belang daarmede te gelyk in beweging te brengen. Gegoede lieden moeten gedoogd worden eene waarde aan hun geld te hechten; indien zy dit niet deden, konden er geen gegoede lieden zyn. Het verlangen om optezamelen, is een grondbeginsel zonder hetwelk de middelen hunner dienstbetooning aan den staat niet bestaan konden. De zucht tot winst, hoewel somtyds tot het bespottelyke, somtyds tot eene verderflyke hoogte gedreven, is de grootste oorzaak van voorspoed in alle staten. In dit natuurlyk—dit krachtig—dit vruchtbaar grondbeginsel, wordt het den satirist overgelaten het bespottelyke ten toon te stellen; het is voor den zedekundigen om het verderflyke te berispen; het is voor het medelydend hart om den harden en wreeden te bestraffen; het is voor den Regter om uitteweiden over het bedrog, de afpersing, en de verdrukking; maar het is voor den staatsman om hetzelve te bezigen gelyk hy het vindt, met al deszelfs vergezellende deugden, met al deszelfs gebreken op dit punt." Dit was het gevoelen van Edmund Burke, en stemt overeen, geloof ik, met dat van den Heer Locke.

Met betrekking tot eenige wetgevende bemoeijenis aangaande den *maatstaf van arbeid*, is het voor my genoeg te verklaren, zoo als voorheen verklaard werd, "dat het de juiste byzonderheid van omstandigheden vordert, geregeld door de zekerste algemeene grondbeginsels die vereischt worden om beproeving en onderzoek voortelichten, ten einde wederom uit die byzonderheden grondbeginsels—vaste en verlichte grondbeginsels—optesporen, om alzoo eene praktikale wetgevende handeling voortelichten."

Ik zal nog een stap verder gaan met betrekking tot eene onlangs uitgevaardigde plaatselyke wet, welke, hoe goed ook in bespiegeling (en zoo kwam het my ook eens voor), ik echter vrees in dit distrikt bevonden is niet alleen geheel mislukt te zyn, maar ook den durk der tyden, en daaruit te vreezen gevaren, grootelyks te hebben vermeerderd: ik bedoel de tegenwoordige Insolvente Acte, toegeschreven aan den Heer Regter Burton: ik beveel derzelver onmiddelyke matiging of herroeping ten sterkste aan. Ik zal kortelyk slechts zinspelen op *drie* van derzelver gebreken: het verzuim van adverteering in Sydney—de voorziening welke zekerheden onwettig maakt die binnen eenen gezetten tyd voor de sekwestratie genomen zyn—(eene voorziening welke myns wetens dikwerf dien vriendelyken bystand heeft belet, welke anderzins zoude zyn verleend geworden; en den schuldenaar in staat hebben gesteld insolventie te ontgaan)—en het gebrek aan eenige bepaling voor de toekomstige zorg en het onderhoud van dienstboden, nadat de meester insolvent verklaard is. Van hier worden zyne ongelukkige onderhorigen vaak der wereld ten prooi gegeven—zonder woonstede, en woning-looze zwervers. In al deze opzigten kan de Insolvente Acte, zoo als dezelve thans staat, inderdaad overeenkomstig zyn met de wet van Engeland, en zeer toepasselyk, wanneer dezelve beperkt is tot *bloote mercantiele handelaars in een land gelyk Engeland;* maar zy is klaarblykelyk schadelyk in het nieuw herderlyk en landbouwend land van Australia Felix.

Het is my niet onbekend, myne heeren, dat de wetten slechts op eene gebrekkige wyze roekelooze gewoonten beteugelen kunnen; maar zy kunnen de behoeften van den mensch niet regelen, noch zyne levenswyze, noch dat *verlangen naar overtolligheden*, welke ik geloof *zoo nadeelig is geweest voor deze kolonien.* Maar ik weet dat wetten, door derzelver bescherming—door aan den arbeider de vruchten en winsten van zynen arbeid te verzekeren—bydragen kunnen om een volk werkzaam te maken; dat, hoewel wetten zonder arbeid en oplettenheid het koorn niet kunnen doen groeijen, noch den handel voorspoedig maken zonder inspanning en zorg, zy nogtans veel doen om koopvaart uittebreiden, en landbouwkundige en herderlyke bejagingen aantemoedigen; en aldus landloopery en misdaad tegentegaan, door het bevorderen van eerlyke, duurzame, volhardende en *onzwerfzieke nyverheid.* Het is, geloof ik, niet mogelyk, byaldien het Parlement het raadzaam oordeelde de Handel en Zeevaart Acte te matigen of te herroepen, dat de fyne wol van Australien eene geredelyker markt vinden zal aan de laken fabrieken, welke binnen de laatste weinige jaren in aanwezen zyn gekomen, en dagelyks toenemen in de Vereenigde Staten van Amerika, dan dezelve thans in Groot Brittanje vindt—ten minsten zoude er eene additioneele markt geopend zyn.

"Overweeg (zeide wylen de Heer Huskisson, in het Britsche Parlement) de mogelykheid van een ander stel provincien, van *commercieele heerschappy* bevryd, maar derzelver staatkundige betrekking krachtdadiglyk gestand houdende; *hunne* commercieele marine een gedeelte onzer marine; *hunne* bevolking een gedeelte onzer sterkte: overweeg of het niet der moeite waard is om te pogen eenen weg inteslaan, welke zoo wel aan deze provincien als aan het moederland al de commercieele voordeelen belooft van eenen vryen handel, gezamenlyk met alle staatkundige voorregten, wanneer wy gedeelten blyven willen van één groot ryk, en onder den schepter en de bescherming van denzelfden Vorst; in gelyke mate *alle* regten en voorregten van Britsche onderdanen deelachtig zyn." Een *spoorslag* kan dus gegeven worden, welke leiden konde tot eene gedurige en gelyke toevloeijing van kapitaal, en niet alleen de arbeiders die wy hebben, vry van misdaad, en in gemak en uit-indelyke onafhankelykheid houden, maar eenen geregelden toevloed van de overtollige bevolking van Groot Brittanje te weeg brengen. Deze zyn echter slechts de oppervlakkige beschouwingen met betrekking tot het toekomende.

Hoe, kan men vragen, kunnen de tegenwoordige moeijelykheden worden overkomen? Over dit belangryk onderwerp zal ik niet zeggen wat gedaan behoorde te worden; ik zal slechts zeggen wat onder gelyksoortige omstandigheden door het Britsche Parlement is gedaan. Op den 29 April 1793, diende de Lord Major in het Huis der Gemeente een rapport in van het gekozen Committee, aan hetwelk "de STAAT VAN HET COMMERCIEEL CREDIET" was gerefereerd. Het rapport werd gelezen; en onder anderen gaf hetzelve te kennen, "dat vele koopmans-huizen in onderscheidene oorden van het ryk, in de uiterste verlegenheid waren;" dat het committee van gevoelen was, dat schatkist wissels, ten bedrage van vyf millioenen, behoorde te worden uitgereikt; dat eenige dezer wissels £100, anderen £50, anderen £20 bedragen moesten; en dat de renten 2½ pence per dag (£3 16s. 0½d. per jaar) zyn moest. Men stelde mede voor, dat commissarissen zouden worden aangesteld, aan wien de bestiering van dit werk moest worden opgedragen. De Kanselier van de Schatkist (de Heer Pitt) stelde voor dat het rapport van het committee worde verwezen naar een committee van het geheele huis, en dat hetzelve worde gedrukt. De Heer Jekyll zeide dat het hem speet aantemerken, dat het droevig rapport, hetwelk hy juist gehoord had, in zyn geest moed de "*weerklank was van vervlogen handel.*" Men had voorzegd, zeide hy, dat het gevolg van de *circulatie van papier* van private banken, ruineus voor het land zyn zoude. De Kanselier van de Schatkist dacht dat de bestaande euvels drukkend en belangryk waren. Hy dacht dat derzelver vermenigvuldiging, indien verwaarloosd, onoverkomelyk en schrikverwekkend zouden zyn. Maar te gelykertyd nam hy de vryheid te zeggen, dat hy het genoegen had te denken, na de rypste overweging, dat een volkomen en spoedig werkend middel binnen hun bereik was. De voorgestelde maatregel zoude geene menschen helpen die zich in roekelooze speculatien gewaagd hadden, maar was alleen bedoeld om zich uittestrekken tot den soberen en geregelden handelaar."

Op den 3 April begaf zich het huis in committee over dit rapport, en de Kanselier van de schatkist stelde voor, "Dat het het gevoelen van dit committee is, dat Zyne Majesteit worde instaat gesteld vyf millioenen schatkist wissels uittereiken, te worden voorgeschoten, onder zekere beperkingen en bepalingen, tot onderstand van zoodanige personen als behoorlyke zekerheid gevende voor de terugbetaling, verlangend mogten zyn daarmede te worden geryfd; te worden terug betaald binnen eenen bepaalden tyd."

Toen dit rapport over "het commercieel crediet der natie" naderhand, op den 1 Mei 1793, werd voorgebragt door den heer Hobart, zeide de heer Jekyll, "dat hy vernomen had, dat er behalve de overgroote hoeveelheid papieren circulatie, ten gevolge der private banken, nog eene andere soort was genaamd *accommodatie noten*, welke begroot werd op *zeven millioenen*; en dat hy daarom voorstelde dat zeven in plaats van vyf millioenen schatkist wissels worde uitgereikt, om in de behoefte te voorzien."

Ik zal slechts refereeren naar deze "Commercieele Credit Bill," zoo als dezelve als wet verklaard werd op den 8 Mei 1792, door statuut 33 George III., Kapittel 39, hetgeen myns inziens een genoegzaam voorbeeld daarstelt voor eene soortgelyke handeling. Indien eene Debenture Bill, tot het goedmaken der kosten van emigratie, door den Wetgevenden Raad dezer kolonie konde worden uitgevaardigd, of indien Zyne Excellentie de Gouverneur zelve, zonder de tusschenkomst des Raads, zoodanige debentures kan uitreiken, zoo als hy gedaan heeft, schynt er gene genoegzame reden te bestaan (indien de opvolging van het grondbeginsel der Commercieele Crediet Bill in Engeland raadzaam wordt beschouwd.) waarom debentures op hetzelfde plan waarop de schatkist wissels werden uitgereikt, niet zullen worden aangenomen in het tegenwoordig tydsgewricht.

Myne Heeren, ik heb dus veel gezegd, omdat ik weet dat de staat der arbeidende beeren in deze maatschappy, en hun bereiliging tegen landloopery en misdaad, in eene groote mate afhangen moet van het welzyn der volkplanteling wier belangen, en die van de kooplieden, by de tegenwoordige gelegenheid inderdaad dezelfde zyn. Ik ben verzekerd myne heeren, dat ik u verveeld heb. Vergun my echter te zeggen, dat ik op de heerschende verlegenheid gezinspeld heb, niet met het doel om een geschreeuw te verwekken, het volk met hunnen toestand ontevreden te maken, maar om, indien mogelyk, eenig praktikaal herstel-middel aanduiden, waardoor die verlegenheid kan worden voorgekomen welke anderzins overslaan moet tot armoede en van armoede vrees ik, tot ledigheid en misdaad,—tot zoodanige misdaden inderdaad, als welke ernstiglyk gevreesd kunnen worden—bedoel "de misdaden van eene verwaarloosde bevolking."

Ik zal slechts byvoegen, myne heeren, dat, gelyk de man, die, wanneer hy de haven zyner begeerte in veiligheid heeft bereikt, met vreugde en dankbaarheid de gevaren der verlossing overziet, welke hy op zyne reize heeft ondervonden,—myn hartelyke wensch is, dat ook gy (wanneer de stormen van ruine en verlegenheid voorby, en de baren van insolventie, en de rotsen van speculatie achter gelaten zyn) op gelyke wyze en in veiligheid die vreedzame haven der duurzamen, toenemenden en goddelyken voorspoed moogt bereiken, en, daarin *aangeland* zynde, gy u daarover met christelyke dankbaarheid verheugen zult.—*Sydney Herald, 4 November.*

AGENTS

FOR THIS PAPER IN THE COUNTRY DISTRICTS:

Beaufort,	Mr. A. P. Meiring,
Clan-William,	Mr. S. J. du Toit,
Caledon,	Mr. A. P. Keyter,
Colesberg,	Mr. James Walker,
George,	Mr. D. Coolhaas,
Graaff-Reinet,	Mr. B. Fincham,
Malmesbury,	Mr. J. D. A. Freislich,
Paarl,	Mr. J. D. Haupt,
Somerset,	Mr. C. Moller,
Stellenbosch,	Mr. P. Korsten,
Swellendam,	Mr. John Barry,
Tulbagh,	Mr. H. F. de Lange Vos,
Tygerberg,	Mr. F. Uys,
Uitenhage,	Mr. J. Brehm,
Worcester,	Mr. J. Meiring.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, MARCH 28, 1843.

WE perceive with much gratification from the New South Wales papers, that the market prices for our Cape Wines, present a more encouraging expectation, than we had a few months ago. We find the price at Launceston, cited in November last, as high as from £15 to £17.

At the same time we learn with regret that the present Wine season has fallen much short, of the usual product, occasioned partly by the destruction of the Vines by the Locusts, and partly arising, as we are told, from the severe coldness of the preceeding winter.

Both circumstances, however, will tend, we hope, to relieve our Wine Trade. The Wine Grower, having a less quantity to prepare, will now apply more time and labor, and bestow more care and attention to its preparation, than otherwise; the propriety of doing which on the present occasion, we trust, they will perceive to be unavoidable and highly necessary. We have received for publication from the Cape of Good Hope Agricultural Society, a statement, submitted to them by Mr. S. V. VAN REENEN, of High Constantia, containing certain usefull observations in respect of an improved and less expensive mode of cultivating the Vine, and the making of Wine,—with the publication of which we will commence next week.

Every suggestion made should be seriously put to trial, and the issue communicated for publication, with a view of enlightening each other on the subject. The publication of the statements made by the parties, who competed last year for the *Wine Prize Cup*, has already had its good effect. It has raised a discussion amongst the Wine Growers, and elicited that consideration, which will carry with it its beneficial consequences.

The next competition for the Wine Cup, we expect, will prove that the Winegrowers are determined to act jointly with their friends, in their endeavour to raise our Wine produce. They have now sufficient time to make the necessary preparations, so that, instead of 4 or 5 samples, there may be so many as to make the judges, to be appointed for that purpose, regret that they have accepted the task of *tasting all*.

The Wine Cup, already ordered from home more than 6 months ago, has not yet been received. When received, however, it will be handed to Mr. N. G. Vos, of Bottelary.

Our readers will find in another column the speech of Mr. *Justice* WILLIS, delivered at Port Philip New South Wales, in October last, at the opening of the Criminal Session. We strongly recommend its perusal, as well on account of the sound manner of reasoning as of the salutary observations and suggestion, it contains, in respect of financial measures in general and of Banking in particular.

We had occasion from time to time to copy from the New South Wales papers the comments upon the extraordinary conduct and proceeding of that Judge in several instances, in which the press or individuals were concerned. The present speech,—and another one, also delivered at the opening of the Criminal Session,—shows him to be a man of talent, and it is therefore the more to be regretted, that he should when sitting on the justice bench, give cause to the public to feel dissatisfied at his proceeding.

It appears from the latest paper from that quarter that the Judges of Sydney, have written to the Secretary of State, that general dissatisfaction and want of confidence existed at Port Philip at the administration of justice at that place,—and that the friends of that Judge have convened a Public Meeting for the purpose of denying it.

At a joint meeting of Commissioners and Wardmasters, held yesterday, it was resolved to levy a Municipal rate of *one half penny* in the pound; of which *one farthing* is to be levied upon immoveable property, and *one farthing* as a general water rate.

THE EMIGRANTS AT NATAL.

We publish the following Government Advertisement, containing an official announcement of the Government in Holland of its opinion and views respecting the affairs at Natal, which will show that the Supercargo of the Dutch vessel *Brazilia*, was not warranted in holding forth to the Emigrants any assistance, to be obtained from the King of Holland, and will at the same time open the eyes of our unfortunate countrymen:

GOVERNMENT ADVERTISEMENT.

WITH reference to the Advertisement of the 21st December last, making public the disavowal by the Dutch Government of the proceedings of the Master and the Supercargo of the *Brazilian*, at Port Natal, His Excellency the Governor now desires it to be notified, that, by a Despatch recently received from the Sec. of State, covering the copy of a letter from Baron KATTENDYK to Sir EDWARD DESBROWE, under date the 4th November, 1842, His Excellency learns that the disloyal Communications and Overtures made to the said Government by the Emigrant Farmers in the month of April last, have been repelled with all the indignation which was to be expected from a power in close alliance and amity with Her Britannic Majesty; and that the King of Holland and His Ministers have taken every possible step to mark their entire disapproval of the unjustifiable use made of their Name by the two Individuals abovementioned, and to express their satisfactions at the promptitude with which the insurectionary movement at Port Natal was put down.

By His Excellency's Command,
(Signed) J. MOORE CRAIG,
Acting Secretary to Government.

Colonial Office, Cape of Good Hope,
March 24, 1843.

RESIDENT MAGISTRATE's COURT.

(Law Report of the S. A. Licensed Victuallers Protection Society.)

7TH MARCH.

THE QUEEN v. N. LAUBSCHER (or LOSPERT.)

(Brought by the Fieldcornet of Blaauwberg.)

1st Witness,—"I am in the service of Mr. P. Wahl, at Olifantskop. I know the defendant. I saw him in the mouth of February last in the Blaauwbergsvalley. He had outspanned his wagon there, which was loaded with wood and different other things. There was likewise a half-aum on the wagon. I went to him to buy wine, because I had heard that he was in the habit of selling wine. I asked him if he would sell me any, and he said yes. "For how much? For six-peuce the bottle." I then went to another wagon to fetch an empty stone bottle which I brought to him. I had also borrowed a six-pence from Tryntje which I gave to the defendant after I had got the wine. He drew the wine out of the half-aum first into a tin jug the contents of which he afterwards poured into my bottle. I then went to Tryntje's house to drink the wine, and after I had drunk I went again to the defendant to pay him the money. I paid it to himself. There was nobody with him at that time."

2d Witness,—"I live in Blaauwbergsvlei near the outspan place. I know the defendant. I saw him there outspanned for about five weeks ago. He remained there eight days. I do not know what there was on the wagon, except a half-aum which I could plainly see. I know Africa. He brought a bottle of wine in my house to drink. I never drink wine myself, but I could see it was wine. Africa borrowed a sixpence from me after he had done drinking. I don't know what he did with the money. I saw nobody about defendant's wagon except himself. I saw him give wine to other people, but whether he was paid for I can't tell. When I saw that, I was about three hundred yards distance from the wagon. *Cross examined by the Defendant*:—Mr. Wahl came to me to say that if I would tell the truth and declare that the defendant had sold wine, I would get a reward of seven pounds. What I have now told is the truth."

The defendant had no witness and said only for his defence that the Fieldcornet had brought this information solely because he had a spite against him.

Sentence: £50 fine, or one month imprisonment.

SAME DAY.

THE QUEEN v. AREND.

N.B.—Mr. Arend is a plump but jolly looking Malay gentleman, who keeps a beer shop in Roze-street. It was he that was indicted along with Keetje Groich on Thursday the 29th of December last,* and who then came off merely because it appeared in evidence that it was not himself, but his concubine who had sold the wine and received the money. This time, however, Mr Arend was caught *flagranti delicto*.

1st Witness,—"I know the defendant, he lives in Roze-street. He has a licence to sell beer and keeps a little shop opposite his beer store. I know also F. Cesar. He was my brother-in-law. I went along with him to the house of the defendant on Sunday the 5th of February last. I mean the house where his shop is. He sells vegetables. Arend was in the shop when we came. I talked with him about his new shop. Cesar asked him for a couple of glasses of wine, to which he answered, "yes, you may have it." He then desired a little boy to go and fetch the wine. The little boy left the shop and went into the passage for the wine, which he brought soon after in a couple of tumblers. Cesar and I drank each our glass. The boy then remained in the shop and Arend left it, but soon came back. I had no further conversation with Arend that time, and went away shortly after. I did not see Cesar pay for the wine, nor did I pay for it. I went again to the same house with Cesar in the evening. I saw then Arend and Philip in the shop. Cesar and I took our seats upon a form that was in the shop, and I asked Arend for a bottle of wine which he fetched himself from behind the door. We drank the wine there. We were served with three glasses; namely, one for me, one for Cesar, and one for Philip. It was I who paid Arend. I gave him a six-pence and got three pence back. Philip asked afterwards for another bottle, but Arend said there was no more. We remained there joking a little bit and then went away. *Cross-examined by Arend himself.*—Cesar brought me there to see the little shop. There had been no previous convention between me and Cesar. We had had four bottles of beer in the morning of the same day, in a house in Wale-street. Then I went home and subsequently to Stober. When I came home I also drank a bottle of wine. I recollect having gone a third time to Arend that day with my brother October. I saw then some other persons in defendant's house, but I don't know who they were. I do not remember having seen Moos there. I then went to the new jetty, and in returning to Arend's house I saw Moos come out; but where he went I can't say. It is possible that the second time I went to Arend was to eat penguin eggs. I recollect that three peuce was paid for the eggs. When I paid for the bottle of wine, Philip and Cesar must have seen it, for they were seated by my side.

2d Witness,—"I am in Mr. Henderson's service, and live at Green Point. I know the first Witness, he was my brother-in law. I know the defendant likewise, he lives in Roze-street. I was at his house about three Sundays ago. I got wine there, but did not pay for it. It was in the forenoon. I went there again in the evening along with the first Witness. When we came in we found Arend and Philip in the shop. I had no wine that time, but a couple of penguin eggs for which I paid two pence. I lit my cheroute and went away almost immediately after. In the morning, it was I who asked for the wine. I was only twice at Arend's that day with the first witness. *Cross-examined.*—I did not hear the first witness ask for wine, nor did I see him get any. I know there were *two casks with vinegar behind the door.*"

The defendant had only one witness who, for fear probably of injuring his friend's reputation, denied even the eating of penguin eggs. "I asked Arend for *lekkers*," said he, "but he did not give me any."

The sly and ambiguous questions put by Arend to the two first witnesses showed plainly that he had shortly before been tutored by one of our would-be lawyers of the petty Court, for he wished amongst other things to make the Magistrate believe that the first witness had been compelled by his master (who, he said, was one of the *Koppietee*) to lay this information against him, and to swear to that which he knew to be false. So that the Magistrate thought it necessary to recall that witness who, by the positive manner in which he confirmed his former statement, fully satisfied the Court that he had told the truth.

Sentence: £50 fine, or one month imprisonment.

A True Report,
C. BONIFACE,
Secretary to the S. A. L. V. P. Society.

* See the *Zuid-Afrikaan* of the 10th of January.

Port Philip.

SPEECH OF MR. JUSTICE WILLIS ON THE OPENING OF THE OCTOBER CRIMINAL SESSIONS.

GENTLEMEN,—Poverty, unless under the restriction of religious guidance, too frequently leads to crime; it begets idleness, and he who has neither house nor land, nor any useful employment, must be maintained by robbery, by beggary, or its fruits. Hence may be traced most of the offences against the laws in successive gradations, trivial at first, but gradually increasing from evil habit, and ending in rapine and in blood. In the life of a robber or adventurer, there is something so far from being unpleasant, that it requires the restriction of the law to prevent men falling into such habits. The shifting tides of fear and hope—the flight and pursuit—the peril and escape—the alternate famine and feast of the thief, and of the savage, render, after a time, all course of slow, steady, progressive, unvaried occupation, and the prospect of a limited mediocrity at the end of long labour, to the last degree tame, languid, and insipid.

This, Gentlemen, you well know from your experience with regard to bushrangers and aboriginals. The evils arising from an idle, adventurous, and yet captivating mode of life, too frequently adopted by the lower orders of society, produced in England, the severe statutory regulations for the prevention of Vagrancy. I need not enumerate the various cruel provisions of the Statutes of 22 Henry VII., c. 12, of the 1st Edward VI., c. 3, or of the Acts of Elizabeth, or do more than mention, that by Statute 12 and 13 Charles II., incorigible vagrants were subjected to tranportation and that very many INCORRIGIBLES, I fear, have become denizens of the Australian colonies.—"*Cœlum, non mutant, animum, qui trans mare currant.*"

Under the Act of his late Majesty for the abolition of Negro Slavery, (a measure which will render illustrious the name of Stanley till time shall be no more), all necessary steps were taken for the prevention of vagrancy. Thus, Gentlemen, you will perceive the importance which has elsewhere been attached to *fixed and steady habits of industry* in the labouring population. It is to the want of these habits, and the almost total absence of that religious instruction which is calculated to promote them, that the chief part of the crime which occupies the attention of this court, may, in my opinion, be attributed. The obligation of master and servant is reciprocal—the former supplies recompense and protection—the latter yields obedience and service: if these fail on either part, relation may cease; and fail they must when the master no longer possesses the pecuniary means to fulfil his engagement.

I well know, Gentlemen, that at this moment a most unprecedented *pecuniary pressure* exists, that all are enduring much temporary inconvenience, and that almost every individual who hears me is suffering in his own person in a great degree,—in his immediate connection is still greater,—and most of all with *regard to those people who depend upon him for support*. A state of things which no man can contemplate without the deepest concern—concern for the principals, and even greater concern for their dependants, and for what may be the effect of their deprivation of employment and dispersion throughout a scattered and embarrassed community. Not very long since I was informed by the foreman of the jury of this court, that no less than two hundred convicts were at large in this district—assigned servants brought from the Middle District to this Free Settlement, whose masters were unable to provide for them. If there be two hundred or even one hundred convicts in this position, how many emigrant laborers must there be? The consequences, Gentlemen, of vagrancy and desperation must be the insecurity of life and property, must, in a word, be overwhelming crime.

These, then, are evils resulting from the *pressure of the times*—evils arising from that general ruin which, I think, in the Middle District may have been accelerated by the unseasonable promulgation of the rule (*to which I dissented*) for increasing the rapidity of the operations of the Supreme Court, whereby the debtor was suddenly deprived of that delay on which he calculated to discharge his obligations, and the market glutted with property prematurely offered, and disadvantageously disposed of by Sheriff's sales.

I attribute, however, the prevalent distress in this Province to the enormous extent of paper credit—*especially of accommodation paper*—to the *manner in which discounts were obtained*—to the universal circulation of bank notes instead of sound metallic currency—to the want of assistance from the banks when money became scarce, (for a banker, it is said, "should be cautious in making advances to his customers when *money is abundant*, and liberal when money is *scarce*; as, unless he be the former, he cannot be the latter; if he lock up his funds, by imprudent advances when money is *abundant*, he will find in time of pressure, that so far from being able to assist his customers, he will be compelled by his own necessities to urge them for payment; and hence, possibly, be the means of breaking up some worthy men, whom, under other circumstances, he migh wish to sustain,)—to speculation in badly managed, and perhaps not strictly legal, joint-stock companies—to land jobbing or gambling—to over-trading—to *domestic extravagance*—to personal inattention to business and book keeping, and to private affairs—to reckless unscrupulousness in *contracting engagements*, and heedless negligence in *their discharge*; and last, but not least, to the pernicious practice, in my opinion, of Government officers, even of those in very high and responsible situations, that I could name, speculating or engaging, either openly or *covertly*, in lands, farms, or stations, sheep, cattle, horses, shares in joint-stock companies and merchandise, either *for themselves*, or for *their relatives, or friends*, or for all, —a practice tending, I conceive, to distract the attention of a public officer from his public duty, to lower such officer in public estimation, to prevent his creditors or those complaining of his dealings proceeding for redress with the same freedom at least as with regard to others; and should his speculations fail, involving not himself alone, but that government which he served (and ought to have solely served), in difficulties and disgrace. These, I say, appear to me to be some of the causes whence that distress has proceeded, which threatens, if not speedily prevented, to sever the subsisting reciprocal obligation of masters to their servants, and to engender vagrancy and crime in this once happy land. Yet, Gentlemen, although these clouds too plainly darken the horizon of your Province, I fear that there is too generally prevailing among you a querulous impatiance under present circumstances, than a firm trust in providence, and a lofty and determined spirit, patient under existing difficulties, known to be unavoidable. I fear that partial relief is looked to rather than that revival of better times which may be permanently connected with the public good. To persist in any such course of timidity or speculated chance can but lead to irretrievable destruction.

Gentlemen—though troubled on every side, *be not cast down*; though perplexed, *be not in despair*. Other settlements have been without any certain course of elevation or decline; you, too, may hope that fortune again may fluctuate in your favour, and that the public mind, though now depressed, will have its change—its change from apathy to exertion—its change from despondency to hope. Should ordinary means fail, others will spring up. While the hearts of the colonists are whole, they will not fail to develope new resources of future prosperity. The heart of the honest colonist is a perennial spring of energy; should the pulse seem for a moment to intermit, it will not altogether cease; it will again revive with steadiness and vigour; the case (in a word) of Australia Felix can never be regarded as incurable. But the vital blood which runs through its arteries, and can alone support and give vigour and energy to the body is labour; if that be lost—if the laborers be disconnected with their employers, and are suffered to become vagabonds and freebooters; then, indeed, will all hope of future prosperity be overcast.

It is for the legislature to adopt such measures as may tend hereafter to prevent, and at present to alleviate these evils—evils which arise from the present *commercial depression*; I say, *commercial depression*, for a greater or more ruinous mistake cannot, I think, be fallen into, than that the trades of agriculture and grazing can be conducted on any other than the common principles of commerce, viz., that the producer should be permitted, and even expected, to look to all possible profit which, without fraud or violence, he can make;—to turn plenty or scarcity to the best advantage he can;—to keep back or bring forward his commodities at his pleasure;—and to account to no one for his stock or for his gain. In these respects the settler and the merchant are alike. I have said that the almost universal circulation of bank notes (that is bank notes as now issued), instead of a sound *metallic currency*, appeared to me to be one of the sources of the present depression; but if the paper currency were *monopolized by the Government*, and made the circulating medium *solely on the part of Government* instead of *private individuals and companies being permitted to make paper money, or bank notes*, the evil, I think, would be effectually remedied. "The argument for this *monopoly by the State*," (says a very intelligent writer on the English Banking System,) "is just as valid as that for its *monopoly of making money of the precious metals*, and is in *both cases* UNQUESTIONABLE. In the issue of money composed of the precious metals, *the full value is received for it at the Mint*, which value *is* at the same time, *inherent in it*. In the issue of paper money by the State, *ample security would be taken for the denoted value of it, the State being responsible for that denoted value*; but since paper money has no *intrinsic value*, thus differing from *coin*, and costs the State little or nothing; the State can afford to issue, or lend it, on *proper* and *ample* security to those who wish to deal with it as bankers, at a moderate rate of interest or discount, which should not exceed perhaps one-half of the market rate of interest, leaving the other half as the banker's compensation for his risk and trouble in dealing with it, and lending it.

"The equity of such an arrangement will be obvious from the circumstance of this *paper money costing the State little or nothing* and its *possessing ample security for it*, so as to be protected from any risk whatever, which would fall altogether on the money dealer or banker. *The paper circulating medium of the country would thus be placed on the soundest possible basis.* It would be represented by an ample amount of property deposited with the state, which would be a sufficient guarantee for the responsibility of the money dealers, or bankers; and also (which is of equal importance) insure vigilance and prudence on their part against the encouragement of *visionary and illegitimate speculations.*" "One of the greatest hindrances to the steady prosperity," (says this writer) "*of the national industry has been the facility of manufacturing paper money by private individuals and companies; it has contributed more than anything to produce those sudden alterations of elevation and depression in the trade and commerce of the country which have been so prejudicial to its general welfare.*

"Under such a monetary system as thus suggested there is no occasion to refer to foreign exchanges as the principle by which the expansion of restriction of the circulating medium should be governed—a principle which has proved to be absurd; the sound principle is, to allow it to depend on the legitimate requirements of industry; and vigilant and intelligent bankers who have given ample security for their paper circulation will be the most likely persons to discern whether such requirements are legitimate or not."

In all this I entirely agree; and I firmly believe that the introduction of such a system to Australia would greatly promote *the true interests* of these colonies. Whether any alteration in our monetary system with regard to the rate of interest, would, or would not, tend to relieve the present pressure, and be beneficial for the future, I will not take upon myself to say, but I know that it was declared by the most eminent statesman of his times, that "the value of money must be judged of like everything else, from its rate at market. To force that market, or any market, is of all things most dangerous. For a small temporary benefit the spring of all public credit might be relaxed for ever. The monied men have a right to look to advantage in the investment of their property. To advance their money they risk it; and the risk is included in the price."

And again he says, "There must be some impulse besides public spirit, to put private interest into motion along with it. Monied men ought to be allowed to set a value on their money; if they did not there could be no monied men. The desire of accumulation is a principle without which the means of their service to the state could not exist. The love of lucre, though sometimes carried to a ridiculous, sometimes to a vicious excess, is the grand cause of prosperity to all states. In this natural—this powerful—this prolific principle, it is for the satirist to expose the ridiculous; it is for the moralist to censure the vicious; it is for the sympathetic heart to reprobate the hard and cruel; it is for the Judge to animadvert on the fraud, the extortion, and the oppression; but it is for the statesman to employ it as he finds it, with all its concomitant excellencies, with all its imperfections on its head." This was the opinion of Edmund Burke, and it coincides, I think, with that of Mr. Locke.

With regard to any legislative interference respecting the *economy of labor*, it is enough for me to declare, as was formerly declared, "that it requires the exact detail of circumstances, guided by the surest general principles that are necessary to direct experiment and enquiry, in order again from those details to elicit principles—firm and luminous general principles—so as to direct a practical legislative proceeding."

I will go a step further with regard to a recent local law, which however good in theory, (and so it once appeared to me), has been found in this district, I fear not only signally to have failed, but greatly to have augmented the pressure of the times, and the dangers that may be apprehended from it: I mean the present Insolvent Act, ascribed to Mr. Justice Burton: I strongly recommend its immediate modification or repeal. I will but briefly allude to *three* of its defects: the delay of advertising in Sydney—the provision which invalidates securities taken within a certain period previously to sequestration—(a provision which to my own knowledge has not unfrequently prevented that friendly assistance which would otherwise have been given; and enabled the debtor to escape insolvency)—and the want of any enactment for the future care and maintenance of servants after the master has been declared insolvent. Hence his unhappy dependants too frequently are cast upon the world,—homeless and houseless wanderers. In all these respects the Insolvent Act, as it now stands, may indeed be in accordance with the law of England, and very suitable, when limited to *mere mercantile traders in a country like England*; but they are obviously prejudicial in the new pastoral and agricultural country of Australia Felix.

I am not ignorant, gentlemen, that laws can but imperfectly restrain dissoluteness of manners; that they cannot regulate the wants of mankind; their mode of living, or that *desire for superfluities* which has, I believe, *proved so injurious to these colonies*. But I know that laws may, by their protection—by assuring to the laborer the fruits and profits of his toil—help to make a people industrious; that although laws cannot make corn grow without labor and attention, nor trade flourish without diligence and care, yet they do much to extend commerce and encourage agricultural and pastoral pursuits; and thus prevent vagrancy and crime by promoting honest, steady, persevering, and *unroaming industry*. It is not possible, I think, that if the Parliament deemed it expedient to modify or repeal the Trade and Navigation Act, the fine wools of Australia might find even a readier market at the cloth manufactories, which, within the last few years, have sprung up, and are daily increasing in the United States of America, than they now obtain in Great Britain—at least an additional market would be opened.

"Consider (said the late Mr. Huskisson, in the British Parliament) the possibility of another set of provinces, emancipated from *commercial thraldom*, but firmly maintaining their political connection; *their* commercial marine a part of our commercial marine; *their* seamen a part of our seamen; *their* population a part of our strength: consider whether it be not worth while to attempt a course which promises both to those provinces and to the mother country all the commercial benefits of free trade, together with all the political advantages of our continuing parts of one great empire, and enjoying alike under the sway and protection of the same Sovereign *all* the rights and privileges of British subjects." An *impetus* perhaps might thus be given, which would induce a constant and equal influx of capital, and sustain not only the laborers we have, free from crime, in comfort, and ultimate independence, but lead to a regular supply from the redundant population of Great Britain. These, however, are but the cursory suggestions with regard to the future.

How, it may be asked, are the present difficulties to be overcome? On this important subject I will not say what shall be done. I will only mention what under similar circumstances has been done by the British Parliament. On the 29th of April, 1793, in the House of Commons, the Lord Mayor brought up the report of the select committee to whom "THE STATE OF THE COMMERCIAL CREDIT" was referred. The report was read; and among other things it stated, "that many commercial houses in many quarters of the Kingdom were in the utmost distress;" that the committee were of opinion that Exchequer Bills to the amount of five millions should be issued; that some of these bills should consist of £100, others of £50, others of £20; and that the interest on each £100 should be 2½d. per day (£3 16s. 0½d. per annum). It was also proposed that commissioners should be appointed, to whom the management of this business should be intrusted The Chancellor of the Exchequer (Mr. Pitt) moved that the report of the select committee be referred to a committee of the whole house, and that it be printed. Mr. Jekyll said he was sorry to observe that the melancholy report which he just heard, was, in his mind, "*knell of departed commerce.*" The result (he said) of the *circulation of the paper of private banks*, it had been predicted, would be ruinous to the country The Chancellor of the Exchequer thought the evils existing, pressing, and important. The prospect of their increase, if neglected, he thought formidable and alarming. But at the same time he took the liberty of saying, that he had the satisfaction of thinking, on the best reflection, that an effectual and expeditious remedy was within their power. The measure proposed would not at all assist men who had engaged in rash speculation, but was only meant to extend to the sober and regular trader."

On the 3d of April, the house went into a committee upon this report, and the Chancellor of the Exchequer moved, "That it is the opinion of this committee that His Majesty be enabled to issue five millions in Exchequer Bills, to be advanced, under certain restrictions and limitations, for the assistance of such persons as, giving due security for the repayment, may be desirous to be accommodated therewith; to be re-paid in a certain limited time."

When this report on "the commercial credit of the nation," was afterwards, on the 1st of May, 1793, brought up by Mr. Hobart, Mr. Jekyll said, "that he had learnt, that independently of the immense quantity of paper circulation, in consequence of the private banks, there was another species called *accommodation notes*, which was estimated at *seven millions*, he therefore proposed that seven instead of five millions of Exchequer Bills should be issued to meet the exigency."

I will only refer to this "Commercial Credit Bill," as it passed into a law, on the 8th of May, 1792, by the statue 33 George III., chapter 39, which, as it appears to me, would form a sufficient precedent for any similar proceeding. If a Debenture Bill for defraying the expenses of immigration could be entertained by the Legislative Council of this colony, or if his Excellency the Governor himself, without the intervention of the Council, can, as he has done, issue such Debentures, there seems no sufficient reason (if the adoption of the principle of the Commercial Credit Bill in England should be deemed advisable) why Debentures on the same plan as the Exchequer Bills were issued, should not be resorted to in the present emergency.

Gentlemen, I have said thus much because I know that the state of the labouring peasantry of this community, and that their preservation from vagrancy and crime, must in a great measure depend upon the well being of the settlers, whose interests, and those of the merchants, are on the present occasion, in fact, the same. I am sure, gentlemen, I must have wearied you. Permit me to say, however, that I have alluded to the prevalent distress, not with a view to excite a clamour, or to render the people discontented with their situation, but in order to suggest, if possible, some practical remedy whereby that distress may be prevented which otherwise must lead to poverty, and with poverty, I fear to idleness and crime,—to such crimes indeed, as are most seriously to be dreaded—I mean "the Crimes of a Neglected population."

I will but add, gentlemen, that as the navigator, when arrived in safety at his destined port, surveys with joy and gratitude the dangers and deliverance he has experienced on his voyage, my fervent wish is that you likewise (the storms of ruin and distress being passed, the breakers of insolvency, and the rocks of speculation left behind,) may safely reach, and rejoice with Christian gratitude when you shall have *made* the peaceful haven of permanent, progressive, and providential prosperity.—*Sydney Morning Herald.*

THE AFFAIRS OF CHINA.

The recent intelligence from Canton is, in its character, so complicated, that it requires more than common reflection to be able to pronounce, with any thing approximating to justness of conclusion, what may be the actual termination. At a moment when, by the ratification of a treaty which Victory enabled us to dictate, there seemed fair reason to believe the Chinese had been impressed with a correct idea of the power and resources of Great Britain, and that the people would not soon forget the chastisement they had sustained; when we looked for the speedy break up of the Expedition, and the restoration of amity on terms that might consolidate upon an equitable basis, our future connection with the country, we have been startled by the perpetration of a barbarous execution on the crews of two unfortunate vessels, and the sudden outbreak of hatred and hostility at Canton.

Of the first of these—being a purely political matter, the Plenipotentiary has taken the correct view at once; intending, so far as our information permits us to judge, to maintain the lead that success has placed at his command. Of meddling with the second he is evidently more circumspect; and the object of our present remarks is, to demonstrate how far the course he is pursuing may be either justifiable in itself, or adapted to confirm the impression created by our arms.

In the correspondence between Sir H. Pottinger and the British Merchants at Canton, our readers will have perceived that the whole blame of the insurrection is imputed, by the Plenipotentiary, to the unruly conduct of the Lascars of a certain ship, and the negligence of the merchants themselves, in not adhering by his previous notification, in the first instance, and by omitting to exert the influence they supposed themselves to possess, for the suppression of excitement in the population of the city.

In the next, Sir Henry charges them, unequivocally, with their supineness to every thing save their own immediate interest, and in that, with having rather aided than endeavoured to stifle, or allay, the existing irritation. To this the merchants give a suitable reply; and, to our humble thinking irrefutably repel the charge, shewing indeed, that they were, in all things, tied down by the decrees of the Minister himself, except perhaps the risk they were willing to incur, on their own responsibility in repairing to Canton when the order of the 14th November was issued for allowing the Canton trade to be renewed, and which, they affirm, did, in spirit at least, respind the previous one of the 12th August.

Sir Henry talks of protection being extended "in an unparalleled degree." The merchants invite His Excellency to shew *where*, insisting that the present is the first, and only, address submitted by them, "seeking for information or asking protection." We need not pursue the tenor of this correspondence further than to say that, on the one side, there appears to be a great deal of exception unnecessarily taken, and on the other a calm and dignified repudiation of an allegation not warranted by fact, and as we conceive, framed in some inauspicious moment of bitterness caused by the turn affairs were taking, without duly weighing how far it was consonant to the actual truth. There is as we think an ungentle tone in the *phraseology* and *matter* of Sir Henry's letter, which may do much to impair, if not the credit, at any rate the popularity he had acquired, and the expectation of his future zeal for strictly commercial concerns.

Sir Henry writes as if he had room for complaint, and follows up his accusation by what is very like a threat,—to the effect that the mercantile gentry, being a most disobedient and self-willed sort of people, he should report their misconduct to higher authority. Report away, cry the merchants; and, in order that our august mistress may have charge and defence together, send our answer along with your own despatch. Thus stood matters when the steamer departed from China. How they will end, remains to be seen. Authority usually supports its own agent, and therefore, officially, Sir Henry's condemnation may be confirmed; but we are satisfied that the public regrets to observe one who had gained general esteem so curtailing himself of the prepossession formed, upon his previous acts. In one point of view, however, we go entirely with His Excellency. He affirms that lascars were suffered to proceed in considerable numbers to Canton, uncontrolled by the presence of a superior, and that this was a fault of the first magnitude. Undoubtedly it was, since the slightest recollection of the state of society, at the close of a war, during which the city had been severely visited, would teach how natural it was, that some angry feeling should remain, which wanted but a breath to fan it into general eruption.

Is it pretended, by the merchants themselves, that they were ignorant of this? On the contrary, they avow their knowledge. How happens it, then, they did not lay their strictest injuctions on the Commanders of Ships, belonging, or consigned to them, not to allow their crews to land, save in small parties, and under such precaution as, at least, would have shewn *they* had exerted themselves to the utmost, in closing up all approach to disturbance? Will it be contended they had no power over the Commanders? and if it be—who will believe it; For the most part, all Captains of merchantmen are, more or less, dependant on the owners of their respective vessels, and are directed to conform to the desire of the corresponding houses (whatever the port to which they are addressed) when leaving home for a given destination. A word, thus seriously expressed, would have sufficed to insure attention; and *then*, had the Chinese shown the cloven foot, they would have been without the shadow of an excuse for their audacity and intemperance.

We have considerable doubt as to the influence of the Court over the more remote provinces of the Empire. The inhabitants—at all times arrogant—talk loudly, and bluster. If what they utter is to be taken in connection with experience of this fact, we are informed that they boast a power to act, and a *will* to put that power in action, quite independent of an authority they regard as only *nominally* supreme. Our letters from Chusan, indeed, exhibit a different condition of things in that neighbourhood. "Not a Chinaman dared to purchase a yard of their cloth" (the Americans at Ningpo)—"this fully shows the power that the Chinese Government have over the people, and that it has not been diminished by their late defeat." The reason assigned for exacting this implicit submission to the imperial decree, is, that Government does not wish "any trade should be carried on until such time as the negociations now pending between them and the English were fully ratified, and a just tariff drawn up or established." Here is matter for much pondering, but, before offering any comment, we may state, *en passant*, that the provinces more within the vicinity of the seat of Government may well be imagined more docile, than those which are further removed.

The Emperor, by the declaration just adverted to, plainly expresses *his* "wish" that "a just tariff should be drawn up and established." If this is sincerely felt, it is decisive of the question as to the imperial disposition. But what will the Emperor, if bent on maintaining his pledges inviolate, do, when he sees his refractory subjects set his obligations at naught? Will he attempt to coerce them into a due performance of all to which he has bound both himself and them? and should he, what may be the consequence? This opens so wide a field for speculation, that we, however tempted, resolve not to enter it till further accounts indicate how far the rising at Canton has affected the province at large, and how far that example may actuate others to follow it.

We shall stop for the present, only adding that we shall be too happy if our prognostic of increasing difficulty, in the final restoration of good will between Great Britain and China, turns out to be promulgated upon erroneous conceptions. The Chinese Court may defer to our wishes. We think it will; but the disaffection of the Provinces, and their contempt of the imperial mandates, would change the whole posture of affairs, and prove that the material work was yet before us, even while we had the most room to hope it had been satisfactorily accomplished.—*Englishman, Jan.* 23.

MEETINGS
UNDER INSOLVENT ESTATES,

BEFORE the Master of the Supreme Court, to be held in the Grand Jury Room, Cape Town, THIS DAY, the 28th MARCH, 1843:—

Hermanus Steyn, J. son, and deceased wife..	2d	Meeting.
Harriet Jones,.....	2d	do.
D. E. S. Wiid and A. L. Wiid, (Joint Estate)	2d	do.
W. J. Mackrill,.....	3d	do.
John Cannon & Co.....		Special

'VERANDAH COTTAGE'
RONDEBOSCH.

TO LET, from the 1st April next, or for Sale. Apply to J. & W. FELL.
Market-square, opposite the Town Hall.

Wanted, a JOURNEYMAN HOUSE SMITH; none but good workmen need apply.

PUBLIC SALE.

THIS MORNING (TUESDAY,) of Blacking, and Window Glass, together with a variety of Piece Goods, &c. &c., at
BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

WRECKED BRIG
"CONSERVATIVE."

ON FRIDAY MORNING,
The 31st instant,
WILL BE SOLD ON THE BEACH NEAR SALDANHA BAY, SUCH PART OF THE

CARGO
As shall have been recovered from the wrecked Brig "Conservative"

ALSO,

THE WRECK
OF THE SAID BRIG,

With her STORES and APPAREL, as she lies on the Beach,—with what Cargo may remain on board.
BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.
R. J. JONES Auctioneer. Agents.

N.B. The CARGO consists of a very extensive Assortment of Cottons, Woollens, Cutlery, Oilman's Stores, Hats, Soap, Earthenware, Haberdashery, and various other Articles,—*all selected for this Market.*

NEW GOODS,
Ex "Thomas Hoult."

THE Undersigned are now landing from the above Vessel, in addition to their extensive Stock: Turpentine, Sperm Oil, Boiled and Raw Paint Oil, Paints, Starch, Thumb Blue, Composition Candles, Yellow Soap, Perfumery, Eau de Cologne.

Ladies' Shoes, Gentlemen's Dress Boots, Lastings, Cloths, Cassimeres, Swansdown, Baize, Blankets, grey and white Punjums and Baftas, de Laine, Book, Cambric and Checked Muslins, Furniture and Hair Cord Dimity, Childrens' Hats, &c. &c. &c., and a great variety of other articles.
St. George's-street. HOME, EAGAR, & Co.

PUBLIC SALE OF
LANDED PROPERTY,
WITH LIBERAL COMPETITION MONEY.

In the Insolvent Estate of ROELOF PETRUS VAN DER MERWE, of the Paarl, Wine Farmer.

ON WEDNESDAY,
The 12th April 1843,
AT 11 O'CLOCK PRECISELY,

WILL be sold, by Order of the Supreme Court, before the Resident Magistrate of the Paarl, on the Spot, peremptorily to the highest Bidder,

IN ONE LOT, BY THE RISE AND FALL,

That fertile and well known Farm "BETHEL," with the Buildings erected thereon, situate in the Village of the Paarl, Division of Stellenbosch, in extent 8 morgen, 399 square roods, and 114 do. feet of Freehold, and 24 morgen, 545 square roods, and 74 do. feet perpetual Quitrent Land. Said Farm is planted with about 45,000 Vines, and a number of various sorts of Fruit Trees; has excellent Garden Ground, and is provided with strong current Water throughout the year. The Retail Trade has, during some time, been successfully carried on upon the Premises by the Insolvent.

The capabilities of this Farm are too well known to need any further description.

Further will be sold all the Moveable Effects belonging to the above Estate, consisting in Household Furniture, such as Stinkwood Dining Tables, Chairs, Wardrobes, Washing-stands, Bedsteads with Curtains, Feather Beds, Chests, China, Glass and Earthenware, Kitchen Utensils, Pots, Pans, Sweatmeat Kettles, &c.

Cellar Implements,—Nine Stukvats, 5 Fermenting Tubs, 6 Leaguers, 2 Half-aums, treading and receiving Tubs, Funnels, Buckets and Cocks; also 30 Leaguers of Wine and 2 Leaguers of Brandy of the last Vintage; about 30,000 lb of loose and stalk Raisins, and a quantity of other dried Fruits.

Likewise two Brandy Stills with Serpents and Coolers complete, and a Raisin Still.

Finally,—an excellent Saddle Horse, with Saddle and Bridle.

The Conditions of Sale of the Landed Property may be seen at the Master's Office, at that of the Resident Magistrate of the Paarl, and at those of the Undersigned.

G. L. STEYTLER, Gs., } Joint
A. P. DE VILLIERS, } Trustees.
DE VILLIERS BROTHERS, Vendue Adms.

PUBLIC SALE OF
LANDED PROPERTY
WITH LIBERAL STRYK MONEY,

In the Insolvent Estate of ANDRIES PETRUS BRINK, Jan Godlieb's son, of Groeneberg, Agriculturist.

ON FRIDAY,
AND SATURDAY,
THE 7th and 8th OF APRIL NEXT,
At 11 o'CLOCK PRECISELY,
WILL BE SOLD
BY ORDER OF THE SUPREME COURT,
Before the Resident Magistrate of the Paarl,
ON THE SPOT,
PEREMPTORILY TO THE HIGHEST BIDDER,

CERTAIN Corn and Wine Farm with the Buildings erected thereon, called "STANDVASTIGHEID," together with a piece of perpetual quitrent Land, adjoining thereto, situate at Groeneberg, in the Division of Stellenbosch, measuring 60 morgen and 265 square roods of Freehold, and 436 morgen and 454 square roods of Perpetual Quitrent Land. The Farm is planted with about 20,000 Vines, and several Fruit Trees, is provided with a good supply of Water throughout the year, abundance of Arable Land, and excellent pasturage for every description of Cattle.

ON THE SAME DAY,
AND, IF NECESSARY THE FOLLOWING
SATURDAY, the 9th APRIL,

Will be sold the whole of the Moveable Property belonging to the Estate, consisting in: Stuckvats, Fermenting Tubs, Leaguers and other Casks, Brandy Stills, a few Leaguers of Wine, Brandy, Wine Cocks, Funnels and other Cellar Implements; one Bullock Wagon, two covered Horse Wagons, one covered Cart, Ploughs, Harrows, Yokes, Riems and Strops, Harness, &c. &c. 8 well-trained Wagon Horses, an excellent Saddle Horse, some Mares, 17 Draught Oxen, and a few Cows and Calves, 60 breeding Sheep and 5 Pigs, &c. &c.

About 30 muids of Wheat, 10 muids of Rye, 60 muids of Oats, and a quantity of Chaff and Thatching Straw.

HOUSEHOLD FURNITURE,

As Tables, Chairs, Clothes Presses, Bedsteads, Feather Beds, &c. &c., Crockeryware and Kitchen Utensils of every description &c. &c.

Conditions of Sale of the Immoveable Property may be seen at the Masters Office Cape Town, at the Office of the Resident Magistrate and at that of DE VILLIERS, FORD & Co., Paarl.

E. S. FORD, Sole Trustee.
Paarl, March 16, 1843.

1300 Excellent Fat Sheep, and 100 Kapster Bucks,

WILL be sold on FRIDAY, the 31st Instant, at the Place of Mr. CONRRAAD BASSON, behind the Paarl, for account of the Undersigned.
Paarl, 23d March 1843. J. D. CILLIERS.
DE VILLIERS, BROTHERS, Vendue Adms.

IN THE ASSIGNED ESTATE OF
JOHN GADNEY, of PALMIET RIVER.

ON FRIDAY, the 7th,
AND
SATURDAY, the 8th of April next
THE WHOLE OF THE
Moveable & Immoveable Property,
BELONGING TO THE ABOVE ESTATE,
WILL BE PUT UP FOR SALE BY PUBLIC AUCTION.

THE IMMOVEABLE PROPERTY CONSISTS OF THE FOLLOWING:—

1st.—The Place "Grietjes Gat," on the other side of Hottentots Holland Mountains.

The Buildings on this property are somewhat dilapidated, but they might be rendered convenient and sufficient for a family at a small expense. The land is of excellent quality, in extent upwards of 70 morgen. There is sufficient Water to turn a Mill; and the New Road over the New Berg from Worcester and the parts adjacent, and which is used in preference to the Road over the French Hoek, runs through this property

2d.—The Trading Establishment "Palmiet River." This Property is too well known that it scarcely requires a description. It comprises a large and spacious Store with Counting House and other Offices and numerous Out-buildings, into which a Person, having the means, may step and immediately commence business as a Merchant or Shopkeeper, without expending a pound for repairs or alterations.

On these Premises for many years past a lucrative Mercantile Business has been carried on, and Persons desiring to become Purchasers may rest assured that the sale of them has been rendered necessary *solely* by the *mental and physical inability* of the Proprietor to attend to the business which the situation of the property inevitably brings to it. Also on the opposite side of the road, an agreeable Cottage forming a fit Residence for a small family. The Grounds belonging to it are laid out with great taste and the Garden yields a plentiful supply of Vegetables, and the Orchard is full of Fruit Trees of various kinds.

3dly.—A piece of very fertile Land, on the opposite side of the Palmiet River, measuring upwards of 44 morgen, and running along the bank of the River. On the property is erected a capital Store, and other Buildings suitable for a Mercantile Establishment

4thly.—The splendid Farm called "Van Aries Kraal," in extent 3,000 morgen, well adapted for *Merino Sheep*, Horses and Cattle. Much of the Land is fit for Corn and Vegetables.

The Buildings on the Property are very good indeed. They comprise the Dwelling-house which contains a spacious Entrance Hall, with a lofty and large Room on either side. Two wings expand themselves from the back of the front rooms; one of which contains 3 airy and large Bed Rooms, the other contains 2 Bed Rooms, 2 Sitting Rooms with Pantry and Kitchen, and all necessary conveniences for a large family.

The outbuildings which, like the Dwelling-house, are new and substantially built, comprise a complete Carpenters' Shop, Servants' Rooms, Stables, &c. &c.

A Water Mill, excelled by none in this part of the Colony, has lately been erected on the property at much expense and with great care, and it may be set to work at any time without any outlay.

At a short distance from the principal Dwelling House is a neat Cottage, suitable in every respect for a small family, with good Garden Ground annexed to it, at present occupied by a Mason.

In another direction two comfortable Cottages, occupied by small Farmers.

Upon the whole, it may be fairly said that "Van Aries Kraal," is one of the most desirable Properties in the Colony for a man having sufficient Capital Property to develope its great capabilities.

5thly.—The "Brugge," adjoining "Van Aries Kraal," and formerly the Property of P. SWART, in extent about 1800 morgen. It is good for Merino Sheep, Horned Cattle and Horses. There is a Dwelling House with Stables, &c.

This Farm would be a desirable purchase for any person requiring such a property.

6thly.—The Estate "Waai Gat," in extent about 1700 morgen, near to "Slang Klip" and accessible by sea, capable of grazing 1000 head of horned Cattle throughout the year.

There is also a splinded Lake and abundance of Fish on the Property.

The Moveable Property consists of a well assorted *Stock of Merchandize*, well adapted for the Country Trade, Wagons, Ploughs, and a variety of Farming Implements, and Furniture, of good and substantial quality.

There will also be sold a large quantity of Sheep, Oxen, Horses and Goats.

At the same time will be sold that very desirale Property called "Kromme Rivier" and "Jan Niemads Bosch," which is admirably adapted for *Merino Sheep*, Horses and horned Cattle.

The Buildings are good and substantial.

There is also an excellent Vineyard on the Property, the Wine of which, in consequence of its superior quality, was formerly purchased by Lord CHARLES SOMERSET, for his own use.

And finally, the House and Premises with the Land adjoining thereto, situate at "Houw Hoek," the Property of FREDERIK KUNN, Blacksmith. Excepting "Kromme Rivier" and "Jan Neimands Bosch," and KUNN'S, the whole of the Property may be viewed at any time, and Persons desirous of purchasing are *particularly requested* to satisfy themselves by personal inspection of its character and quality—"Kromme Rivier" and "Jan Niemands Bosch," and KUNN'S can be viewed by consent of the Occupiers.

Further particulars may be ascertained of Mr. JOSEPH BARRY, Swellendam, Mr. WM. GADNEY, and MERRINGTON & SON, Cape Town, and Mr. THOS. VENN, Palmiet Rivier.

Cape Town, March 9, 1843.

The Sale will commence with the Merchandize, Furniture, and Live Stock, at Palmiet River, and be continued with the Furniture, Farming Implements, &c. &c., at "Van Aries Kraal," after which the Immoveable Property will be put up

☞ The Sale will commence at 9 o'clock A.M., on Friday the 7th April 1843.

SOUTH AFRICAN BANK.

CAPITAL, £100,000.

DIRECTORS:

Frederik Stephanus Watermeyer, Esq., Chairman.
Petrus Michiel Brink, Esq.
Johannes Tromp, Esq.
Paul Johannes Roux, Ps., Esq.
Johan Andreas Heisse Wicht, Esq.
Johan Andries Bam, Esq.
Isaac Chase, Esq.
John Heyning Vanrenen, Esq.
Rynier Christiaan Hoets, Esq.

THE Bank allows Interest on Money deposited for fixed periods, in sums of £25 and upwards, at the following rates:—

For 12 Months and upwards, 4pCt. per annum.
,, 8 ,, and under 12 months 3½pCt. per annum.
,, 4 ,, and under 8 ,, 3pCt. ,,

In cases of unforeseen exigency, repayments of these fixed Deposits can be obtained after a previous warning of 30, 21, and 14 days respectively, on foregoing one half of the Interest accrued.

By Order of the Directors,
G. RAWSTORNE, Cashier.

Applications for Discounts received and attended to daily, between the hours of 9 and 11.

ARRIVED at the Place of the Undersigned, a black and white Bullock, marked with two squares at the back of the ear. The same will be returned to the Owner, on his paying the expenses of this Advertisement.
F. D. CONRADIE.
Modderdrift, Hex River, District Worcester.

FRESH TEAS.

ON Sale fine fresh Caper, Souchong, Orange Pekoe, Hyson and Gunpowder Teas.

ALSO,

Fine fresh American Flour, Spirm Candles, Chinese Soy, Preserved Ginger and Chow Chow, Lampshades, sweet and boiled Oil, lump and moist Sugar, Cinnamon, Nutmegs, Allspice, China Manilla Hats, Currants, Butter, Hams, Liverpool and Basket Salt, Bath Bricks, Bellows, Negrohead, Cavendish and Leaf Tobacco, Sandoway, Manilla and Havannah Cigars.

In Bond, Rice, Tea, Sugar, and Negrohead Tobacco.
T. LAWTON, No. 11, Keizersgracht,
Opposite the Grand Parade.

ABSCONDED from the Service of Mr. J. F. VAN RENEEN, at Rapenburg, Swart River, a Mozambique Apprentice of tall stature, named KATAMBO, had on a white duffle jacket, a blue striped shirt, leathern trousers, and a red cap; about 17 or 18 years old, and tattooed in the face. Those harbouring him will be prosecuted, while any one returning him will be rewarded.

Master's Office, Cape Town, 21st March 1843.

EDICT.—The Next of Kin and Creditors of *Johannes Hendricus Barnard*, Senior, of the George District, deceased, are required to take Notice, that the said deceased died intestate, and that a Meeting of the Next of Kin and Creditors of the deceased, and surviving Widow *Petronella Sophia Suyman*, and all others whom these Presents may concern will be held before the Resident Magistrate, at his Office, George, on Wednesday the 3d May next, at 10 o'Clock in the Forenoon precisely; and all such Persons as aforesaid, are hereby required to attend at the time and place aforesaid, then and there to see some Person or Persons selected by such Magistrate, for approval by the Master of the Supreme Court, as fit and proper to be by the said Master appointed Executor or Executors Dative to the Estate of such deceased Person as aforesaid, and Tutor Dative of the Minor Heirs of the deceased

CLERKE BURTON, Master of the Supreme Court.

Master's Office, Cape Town, 21st March 1843.

EDICT.—The Next of Kin and Creditors of *Ninian Cummings*, late of Graham's Town, deceased, are required to take Notice, that the said deceased died intestate, and that a Meeting of the Next of Kin and Creditors of the deceased, and all others whom these Presents may concern, will be held before the Resident Magistrate, at his Office, Graham's Town, on Saturday, the 6th May next, at 10 o'clock in the Forenoon precisely; and all such Persons as aforesaid, are hereby required to attend at the time and place aforesaid; then and there to see some Person or Persons selected by such Magistrate, for approval by the Master of the Supreme Court, as fit and proper to be by the said Master appointed Executor or Executors Dative to the Estate of such deceased Person as aforesaid.

CLERKE BURTON, Master of the Supreme Court.

DIED,

ON the 24th instant, our beloved Son JOHANNES PETRUS, at the age of 6 months.
J. W. NELSON,
M. E. NELSON,
born BERRANGE.
Cape Town, March 27, 1843.

MARRIAGES,

In St. George's Church, on Monday, the 13th March, by the Rev. GEORGE HOUGH M.A., *Senior Colonial Chaplain.*

Lieut. John Watkins, R.N., widower, to Clarista Barnes.

On Monday, the 20th March, by the same.

Mr. Charles Hayward, to Mrs. Catherine Cæss.

CHRISTENINGS.

In St. George's Church, on Monday, the 13th March by the Rev. GEORGE HOUGH M.A., *Senior, Colonial Chaplain.*

A daughter of Mr. William George Anderson, baptized Emma.

A son of David Philip Robertson, baptized David William James.

On Monday, the 20th March, by the same.

A son of Mr. James Curlewis, baptized William Edward.

A son of Henry L. Aspeling, baptized Levenaar Anderson.

On Tuesday, the 21st March, by the same.

A daughter of Edward Sunderland, Esq., Capt. Bengal Army baptized Annie Eliza Plantagenet.

At Rondebosch Church, 5th March by the Rev. J. FRY.

A son of Mr. Jer. Brenan, baptized Daniel.

DEATHS.

March 13. John Henry, son of Mr. Robert Inglesby, aged 6 years and 2 days.

14. Mr. William Wring, aged 46.

17. Sarah Ann, daughter of Mr. Humphrey McLachlan, of Stellenbosch, aged 1 year and 2 months.

18. Robert Rolls Gillespie, Esq., Capt. 15th Queen's Hussars, aged 44 years.

18. Sarah Koch, daughter of Mr. William Tuddenham, aged 5 years.

22. Mrs. Julia Christina Hawson, Wife of Mr. Robert Hawson, aged 62 years.

SHIPPING INTELLIGENCE.

LIST OF VESSELS EXPECTED IN TABLE BAY.

From Amsterdam, Dutch brig *Johanna Carolina*, J. Remkes.

From Batavia, Dutch bark *Willem Ernst*, H. Wittebol, for Table Bay and Amsterdam.

From Bombay, ship *Broxbornebury*, J. Burnett, for Table Bay and London.

From Bourbon, French ships *Bourbonnais*, ———, and *Mazagran*, ———, bark *Bellone*, P. Fiteau; *Victor Jaqumin*, ———, all for France.

From Manilla via Bourbon, French ship *Elisabeth*, C. Geoffroy, for France.

From Calcutta, brig *Seahorse*, ———, for Table Bay, ships *Earl of Hardwicke*, A. Henning, and *Madagascar*, G. C. Weller, for Table Bay and London.

From China, ships *Edinburgh*, J. Paterson, *Lord Lowther*, J. Dudman, and *Thomas Coutts*, S. Webb, for Table Bay and London.

From Kirkcaldy, bark *Catherine Jamieson*, D. Hutchinson.

From Liverpool, ship *Caroline*, J. Grey, and *Reis Effendi*. Pringle, for Table Bay, bark *Elisabeth Rowell*, C. Wake, for Table and Algoa Bays, schooner *Joseph Albino*, J. Hannah, for Table Bay and Port Adelaide.

From London, bark *Agrippina*, W. Rodgers, brigs *Bosphorus*, J. Tregarthen, Jr., and *Jane Geary*, J. Reid, Jr., schooners *Apprentice*, D. Cadenhead, *Dream*, R. Eagar, and *Rob Roy*, W. Allen; and *Jesse Anderson*, Morrison, all for Table Bay, ship *William Jardine*, C. G. Jones, bark *Anna Robertson*, J. Hamilton, for Table Bay and Madras, bark *George Canning*, J. Allen, for Table Bay, Madras and China, bark *Cornwall*, G. Maxted, for Table Bay and Singapore, ship *Earl Stanhope*, D. Frazer, for Table Bay and Swan River, bark **Samuel Boddington*, E. Noakes, and *Fortitude*, W. Buckham, for Table Bay and Bombay.

From London via St. Helena, bark *Fairey Queen*, Couzens, and schooner *Sarah Maria*, J Oldridge.

From Madras, ships *Duke of Argyll*, H. Bristow, *John Line*, J. Bredie, and *Lady Flora*, R. Ford, for Table Bay and London.

From Troon, *Isabella Wood*, Dunn.

IN ALGOA BAY.

From London, bark *Avoca*, G. Howley, brig *Richmond*, W. Furber, schooners *Mary Ann*, W. Squire, and *Sultanu*, W. Broben.

* Had sailed by the latest accounts.

ARRIVED IN TABLE BAY.

March 23. *Intrinsic*, British ship, 537 tons, J. Davidson, from Bombay Jan. 20, to Hull. Cargo cotton. Passengers, Mrs. Cox and 4 children; Messrs. Brown, Byng and Dilley. Put in for refreshments. Reports having spoken March 18, off Mossel Bay the bark *Lady East*, from Calcutta to London. Borradailes, Thompson & Pillans, Agents.

23. *Duncan*, British ship, 640 tons, T. Grieves, from Calcutta Jan. 22, to Liverpool. Cargo sundries. Brings a small mail. J. Searight & Co., Agents.

26. Schooner, *Eliza Scott*, put back.

27. *Trekboer*, Colonial schooner, 105 tons, J. Bosworth, from Algoa Bay March 23, to this port. Cargo colonial produce. Passengers, Messrs. J. O. Smith and G. Elster.
J. Smith, Agent.

27. *Prince of Wales*, British ship, 1350 tons, G. Denny, from Calcutta Feb. 11, to this port and London. Cargo sundries. Passengers: for the CAPE, Mrs. Beecher and family; Capt. Beecher; and Mr. Torrens. For LONDON, Lady Gordon and family; Mesdms. Wells and family, W. Bird and family; Cunliffe and child, Mackenzie, Udney and family, Lackersteen and family, Lock and family, Kennaway, Perry, Palmer, Dewhen, Laurell and Montgomery; Miss Nash; Lord Gordon; Capts. Dewhen and Montgomery; Dr. Ross, Messrs. Wells, Chapman, Udney, White, Robson, Coleridge, Marney, Laurell and Swaine; in the steerage, Mr. and Mrs. Gardiner and family. Brings a mail. Reports having spoken March 9, the *Himalaya*, from China Feb. 1, to England, reports all quiet in China; March 13, H.M. Frigate *Isis*, from Madagascar to Mauritius.
Dickson, Burnie & Co., Agents.

DEPARTURES FROM TABLE BAY.

March 23. British ship *George*, G Donaldson, to Algoa Bay.
23. British brig *Harriet*, F. C. Kreeft, to Simon's Bay.
24. British brig *Haughton le-Skerne*, G. Proud, to London.
24. Colonial sloop *Ann & Mary*, R. Philp, to Donkin's Bay.
25. British ship *Intrinsic*, J. Davidson, to Hull.
27. British brig *Venelia*, W. Martin, to Algoa Bay.
27. Colonial schooner *Regent Packet*, G. Whitley, to the Crozets.

VESSELS IN TABLE BAY,
With their Commanders, Destinations, and Agents.

BRITISH—SHIPS.

Duncan, T. Grieves.—St. Helena & Liverpool.—Searight & Co.
Prince of Wales, G. Denny.—London.—Dickson & Co.

BARKS.

Eleanor, R. Johnson.—Sydney.—Zeederberg Brothers.
Elisabeth, T. C. Law.—Algoa Bay and Mauritius.—Phillips & Co.
Enchantress, W. Askew.—Valparaiso.—Twentyman & Co.
Favorite, J. Scaddan.—St. Helena & London.—Dickson & Co.
Jane, W. Cocks.—Uncertain.—Thomson & Co.
Mary Ann, R. Jacques.—London.—Borradailes & Co.

BRIGS.

Hortensia, W. Storey.—Algoa Bay.—Thomson & Co.
Mountain Maid, A. Allen.—Algoa Bay.—Twentyman & Co.
Thomas Hoult, G. Uppleby.—Uncertain.—Dickson & Co.
William MacDougall, A. McDougall.—London.—Twentyman & Co.

SCHOONERS.

Conch, W. Bell.—Port Natal.—J. Smith.
Eliza Scott, J. C. Ahier.—Port D'Urban.—Collison & Co.
Mary, J. Reid.—Breede River.—Rutherfoord & Co.
Margaret, J. Cloid.—Saldanha Bay.—Chiappini & Co.
Olivia, W. Roome.—Uncertain.—Ross & Co.
Trekboer, J. Bosworth.—Uncertain.—J. Smith.
St. Helena, W. Mann.—Rangoon.—Rutherfoord & Co.
Ghika, ———Uncertain.—J. Jearey.

AMERICAN—BRIG.

Carib, C. W. James.—Whaling.—I. Chase.

SPANISH.—BRIG.

Ramoncito, D. Fulgencie de Santa Maria.—Cadiz.—Borradailes & Co.

ARRIVED IN SIMON'S BAY.

March 22. *Albatross*, Colonial coasting sloop, 20 tons, T. Ryan, from Table Bay March 15, to Walker's Bay. Cargo sundries. Com. Wharf Company, Agents.

DEPARTURES FROM SIMON'S BAY.

March 24. H.M. Ketch *Arrow*, Lieut. W. Robinson, to the West Coast.

VESSELS IN SIMON'S BAY,
With their Commanders, Destinations, and Agents.

H.M. Frigate *Winchester*, Capt. C. Eden.—(Flag Ship.)
H.M. Mooring Vessel *Badger*.

SHIP.

Java, J. Parsons.—Table Bay.—R. Granger.

SLOOP.

Albatross, T. Ryan.—Walker's Bay.—Com. Wharf Com.

DEPARTURES FROM ALGOA BAY.

March 23. Colonial schooner *Trekboer*, J. Bosworth, to Table Bay.

VESSELS IN ALGOA BAY,
With their Commanders, Destinations, and Agents.

BARKS.

John Heyes, J. Graville.—London.—J. Norton.
Pantaloon, J. Candler.—Table Bay.—W. & J. Smith & Co.

BRIGS.

Amelia, J. Brown.—London.—W. & J. Smith & Co.
Apame, G. Wilson.—London.—Maynards & Co.
Bromleys, V. Knox.—London.—J. O. Smith.
Horwood, J. Gales.—London.—J. O. Smith.
Vanguard, J. Hauxwell.—London.—Maynards & Co.
Wasdale, N. McKenzie.—Uncertain.—D. Phillips.

SCHOONERS.

Jim Crow, G. Geere.—London.—Maynards & Co.
Rosebud, J. Winn.—London.—J. H. Clark.
Sarah Maria Ann, J. Williams.—Uncertain.—J. O. Smith.

VESSELS IN THE KOWIE RIVER.

SCHOONER.

Sophia, W. Barry.—Uncertain.—Norden & Co.

MARKT PRYZEN
Tot den 27 Maart, 1843

Aloe per pond	Aloes per pound ..	0	— 10½ St
Amandelen, per 1,000 .	Almonds, per 1,000	⅞	— 1½ Rd
Appelen, per lb.	Apples, per lb	10	— 11 St
Abrikozen, per ditto .	Apricots, ditto	3½	— 7
Aardappelen per mud.	Potatoes, per mud	5½	— 8 Rd.
Azyn, per legger.....	Vinegar, per leag..	48	— 61
Boonen per mud.....	Beans, per muid...	15	— 22½
Balken, per stuk	Beams, each.	0	— 0
Boter, pr. lb.....	Butter, per lb.	40	— 49 St.
Brandewyn, per legger	Brandy, p leag	159	— 162 Rd
Bokkevellen	Buck Skins	½	— 1½
Drooge Ossenhuiden ..	Dry Ox Hides . ..	2½	— 5½
Eenden en Makouwen ..	Ducks & Musc. do.	1	— 1½
Erwten, per mud . . .	Peas, per muid ..	10	— 19½
Garst, dito	Barley, per muid..	6½	— 6¾
Ganzen, per stuk... .	Geese, each.....	1½	— 2
Haver, per mud	Oats, per muid....	6½	— 7
Hooi, per 100 ponden ..	Hay, per 100 lbs..	4	— 4½
Hoenders per stuk	Hens, each... ...	½	— ¾
Houtskolen, per zak ..	Charcoal, p sack..	½	— ¾
Honing, pr. lb.....	Honey, per lb	0	— 0 St.
Kazen, Kaap, per lb...	Cheese, Cape, p. lb..	0	— 0
Kalkoenen elk .. .	Turkeys, each.... .	2½	— 5½ Rd.
Kaf, per 16 zakken ..	Chaff, 16 sacks . .	27	— 40½ Rd
Kalk, schulpe, pr ½ aam	Lime, Shell, p ½-aam	0	— 0
— — Steen	—— Stone ditto...	0	— 0
Koorn, ——10 Mud.	Wheat 10 muids	132	— 150 Rd
Linzen, per mud.. ..	Lentil per muid ..	23	— 24
Melies, per mud	Maize per mud. ...	5½	— 7½
Meel, fyn, per 100 lb..	Flour, fine, p.. 100lb	0	— 1½ St.
Okkernoten per 100	Walnuts, per 100.	12	— 14 St.
Olphantstanden pr. pond	Elephants' Teeth, lb	0	— 61
Peren, per pond	Pears, per lb. . ..	3	— 7 St.
Persiken, dito.....	Peaches, ditto	3	— 8
Planken, per voet . .	Planks per foot ...	0	— 0
Rogge, per mud.....	Rye, per muid	7	8 Rds.
Rozynen, per pond.. .	Raisins, per lb	2½	— 4½ St
Tabak per pond ...	Tobacco, per lb. ..	21	— 24 St
Stroo, per 16 zak. ...	Straw, p. 16 sacks..	0	— 25 Rds
Tyger, Leeuwen & Struis Vellen, per stuk	Lion, Tiger, & Ostrich Skins	9	— 13½
Uyen per mud	Onions per muid ..	2½	— 4
Varkens, gemeste ..	Pigs, fattened, ea. .	0	— 24½
— — ongemeste	— — unfattened .	7½	— 14½
— — speen	— — suckling..... .	3½	— 4½
Vederen, Struis, pr. stk.	Feathers, Ost. ea..	½	— ¾ Rd
— Bedde per lb. ...	— — Bed per lb. ..	0	— 1½ Rds
Vet, of talk, per pond.	Suet or Tallow, p. lb.	0	— 16 St
Vygen per pond	Figs, per lb. .. .	11	— 12
Wyn, ordinaire, per leg. ger .....